

150 kV-verbinding Dinteloord-Roosendaal

Inhoudsopgave

Toelichting		5
Hoofdstuk 1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding	5
1.2	Situering van het plangebied	6
1.3	Planologisch-juridische regeling	8
1.4	De bij het plan behorende stukken	8
1.5	Opbouw toelichting	8
Hoofdstuk 2	Het initiatief	9
2.1	Algemeen	9
2.2	Planbeschrijving	9
Hoofdstuk 3	Beleidskader	12
3.1	Algemeen	12
3.2	Europa	12
3.3	Nationaal beleid	12
3.4	Provinciaal en regionaal beleid	15
3.5	Gemeentelijk beleid	23
3.6	Conclusie	23
Hoofdstuk 4	Afweging	24
4.1	Algemeen	24
4.2	Nut en noodzaak en provinciaal belang	24
4.3	Tracékeuze	24
Hoofdstuk 5	Onderzoek	30
5.1	Algemeen	30
5.2	Ecologie	30
5.3	Watertoets	31
5.4	Bodem	42
5.5	Archeologie	42
5.6	Milieuhygiënische aspecten	44
5.7	Electrische en magnetische velden	45
5.8	Explosieven	46
5.9	Kabels en leidingen	47
5.10	M.e.r.-beoordeling	47
Hoofdstuk 6	Juridische planopzet	48
6.1	Planopzet	48
6.2	Toelichting op de planregels	48
Hoofdstuk 7	Uitvoerbaarheid	50
7.1	Economische uitvoerbaarheid	50
7.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	51
Bijlagen		53
Bijlage 1	Tracékeuze kabelverbinding Dinteloord-Roosendaal	54
Bijlage 2	Natuur	89
Bijlage 3	Bodem	116
Bijlage 4	Archeologie	140
Bijlage 5	Berekening magneetveldzones	185

Bijlage 6	Probleeminventarisatie naar conventionele explosieven uit de Tweede Wereldoorlog	202
Bijlage 7	M.e.r.-beoordeling	265
Bijlage 8	Vooroverlegnotitie	282
Bijlage 9	Nota van zienswijze	292
Regels		323
Hoofdstuk 1	Inleidende regels	324
Artikel 1	Begrippen	324
Artikel 2	Wijze van meten	326
Hoofdstuk 2	Bestemmingsregels	327
Artikel 3	Leiding - Hoogspanningsverbinding	327
Hoofdstuk 3	Algemene regels	329
Artikel 4	Anti-dubbeltelregel	329
Hoofdstuk 4	Overgangs- en slotregels	330
Artikel 5	Overgangsrecht bouwwerken	330
Artikel 6	Overgangsrecht gebruik	331
Artikel 7	Slotregel	332

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

TenneT is voornemens om een 150 kV kabelverbinding aan te leggen van het transformatorstation op Nieuw Prinsenland (voorheen het Agro en Foodcluster West-Brabant) bij Dinteloord naar het transformatorstation bij Roosendaal.

In West-Brabant wordt Nieuw Prinsenland gerealiseerd. In het kort komt deze ontwikkeling op het volgende neer: op de terreinen van de bestaande suikerfabriek is ruimte voor 30-40 ha uitgeefbare grond. Deze ruimte kan zowel gebruikt worden voor uitbreiding van de suikerfabriek als gevolg van campagneverlenging en centralisatie van activiteiten als voor bedrijven met directe binding aan de suikerfabriek. Aansluitend aan de bestaande suikerfabriek (ten noorden van de Noordlangeweg en oostelijk van de Derriekreek) is circa 65 ha bruto (49 ha netto) ruimte voor een specifiek agro- en levensmiddelen gelieerd bedrijventerrein. Het gebied aansluitend aan het bedrijventerrein (ten noorden van de Noordlangeweg en ten oosten van de A4) biedt ruimte voor circa 220 ha netto glastuinbouw. Onderstaande afbeelding geeft het plangebied weer van Nieuw Prinsenland.

In het plangebied is aansluiting noodzakelijk met het hoogspanningsnet. De glastuinbouwbedrijven maken gebruik van eigen energieopweksystemen, zogenaamde Warmte-krachtkoppelingen (WKK-eenheden). Met deze systemen wekken de bedrijven elektriciteit op voor eigen gebruik maar leveren daarnaast, substantieel, door hen opgewekte stroom (terug) aan het openbare net. Deze decentrale opwekking van elektriciteit wordt gestimuleerd door de overheid omdat het een duurzame vorm van elektriciteit betreft (twee maal zo duurzaam als elektriciteit die wordt opgewekt door reguliere gasgestookte centrales) en omdat het opgestelde vermogen afschakelbaar is en juist in piekmomenten van vraag naar elektriciteit bijgeschakeld kan worden. Het Netwerkbedrijf is verplicht de teruglevering van stroom op het elektriciteitsnet te faciliteren.

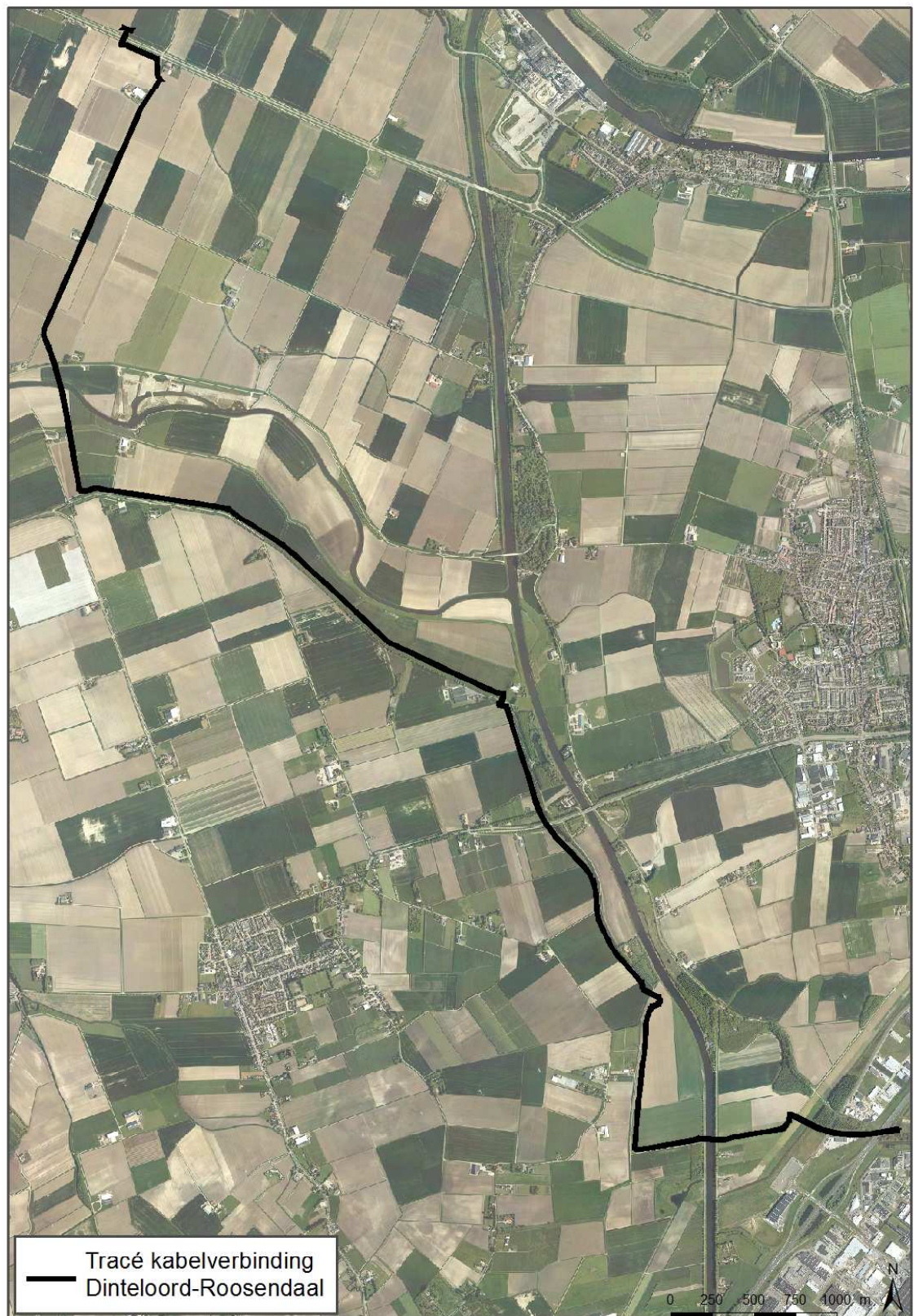
Er is daarom op Nieuw Prinsenland voorzien in de bouw van een transformatorstation. Dit transformatorstation is reeds planologisch geregeld in het provinciaal inpassingsplan AFC West-Brabant. Het transformatorstation dient met een nieuwe kabelverbinding verbonden te worden met het hoogspanningsnet dat bij Roosendaal loopt, eindpunt transformatorstation Roosendaal. Deze 150 kV-verbinding is noodzakelijk voor verdere ontwikkeling van Nieuw Prinsenland.

TenneT is initiatiefnemer van de realisatie van deze 150 kV kabelverbinding. De kabelverbinding is voor een groot deel van het tracé nog niet planologisch geregeld. Het tracé loopt over grondgebied van meerdere gemeenten, namelijk gemeente Steenbergen en gemeente Roosendaal. Er is daarom in overleg met de provincie Noord-Brabant besloten om ook voor de kabelverbinding een provinciaal inpassingsplan op te stellen. Het inpassingsplan heeft dezelfde juridische status als een bestemmingsplan. Na vaststelling maakt het inpassingsplan deel uit van het (de) bestemmingsplan(en) die gelden voor de gronden waarop het betrekking heeft (art. 3.28, lid 3 Wro).

Voorliggend provinciaal inpassingsplan vormt de planologisch-juridische regeling waarmee de voorgenomen ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt.

1.2 Situering van het plangebied

Het tracé loopt over het grondgebied van de gemeenten Steenbergen en Roosendaal. Ter hoogte van de A17 bij de stad Roosendaal wordt het tracé ter plaatse van het bestaande bovengrondse 150 kV-hoogspanningsnet ondergronds doorgetrokken. Dit deel van het traject is door de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding reeds planologisch geregeld. Het eindpunt van voorliggend inpassingsplan loopt dan ook tot de bovengrondse hoogspanningslijn. Op onderstaande afbeelding is de situering van het plangebied weergegeven.

1.3 Planologisch-juridische regeling

De huidige juridische regeling van de betreffende gronden is neergelegd in de volgende bestemmingsplannen:

- "Bestemmingsplan buitengebied Dinteloord" dat in april 1987 door de gemeenteraad van Steenberghe is vastgesteld. In dit bestemmingsplan heeft het plangebied voornamelijk de bestemming Agrarisch gebied.
- "Buitengebied Roosendaal en Nispen, reparatieplan " dat in juni 2006 door de gemeenteraad van Roosendaal is vastgesteld. In dit bestemmingsplan heeft het plangebied met name de bestemming Landelijk gebied.

De bestemmingsplannen maken de aanleg van een 150 kV-verbinding niet mogelijk.

Het voorliggende inpassingsplan maakt de gewenste ontwikkeling mogelijk. Het inpassingsplan is afgestemd op de Wet ruimtelijke ordening en voldoet aan de meest recente inzichten betreffende de digitale uitwisseling en raadpleging (RO-Standaarden). Hierdoor is het inpassingsplan een goed leesbaar en bruikbaar plan.

1.4 De bij het plan behorende stukken

Het provinciaal inpassingsplan "150 kV-verbinding Dinteloord-Roosendaal" bestaat uit de volgende stukken:

- verbeelding, schaal 1: 10.000;
- planregels.

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plangebied gelegen gronden aangegeven. In de planregels zijn bepalingen opgenomen teneinde de uitgangspunten van het plan zeker te stellen.

Het plan gaat voorts vergezeld van deze toelichting. De toelichting heeft geen rechtkracht. In de toelichting zijn de aan het plan ten grondslag liggende onderzoeken en een planbeschrijving opgenomen.

1.5 Opbouw toelichting

In deze toelichting wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op het initiatief. Vervolgens geeft hoofdstuk 3 een toelichting op het relevante ruimtelijk beleid. Een afweging van nut en noodzaak en een onderbouwing van de tracékeuze is opgenomen in hoofdstuk 4. De elementen, die van invloed kunnen zijn op de ontwikkeling van het plangebied komen aan bod in hoofdstuk 5. In hoofdstuk 6 zijn de juridisch-technische aspecten van de opgenomen regeling weergegeven. Hoofdstuk 7 sluit deze toelichting af door middel van een beschouwing over de uitvoerbaarheid alsmede de resultaten van de inspraak en het gevoerde overleg.

Hoofdstuk 2 Het initiatief

2.1 Algemeen

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op het initiatief. Er wordt ingegaan op de bestaande en toekomstige situatie.

2.2 Planbeschrijving

2.2.1 Bestaande situatie

Het gebied betreft voornamelijk akkerbouwgebied met weinig stedelijke functies. Door het gebied lopen een aantal waterlopen en het Mark-Vlietkanaal. Bij Rosendaal kruist het tracé de A17 en loopt het tracé ten noorden van het industrieterrein Borchwerf naar het bestaande hoogspanningsnet.

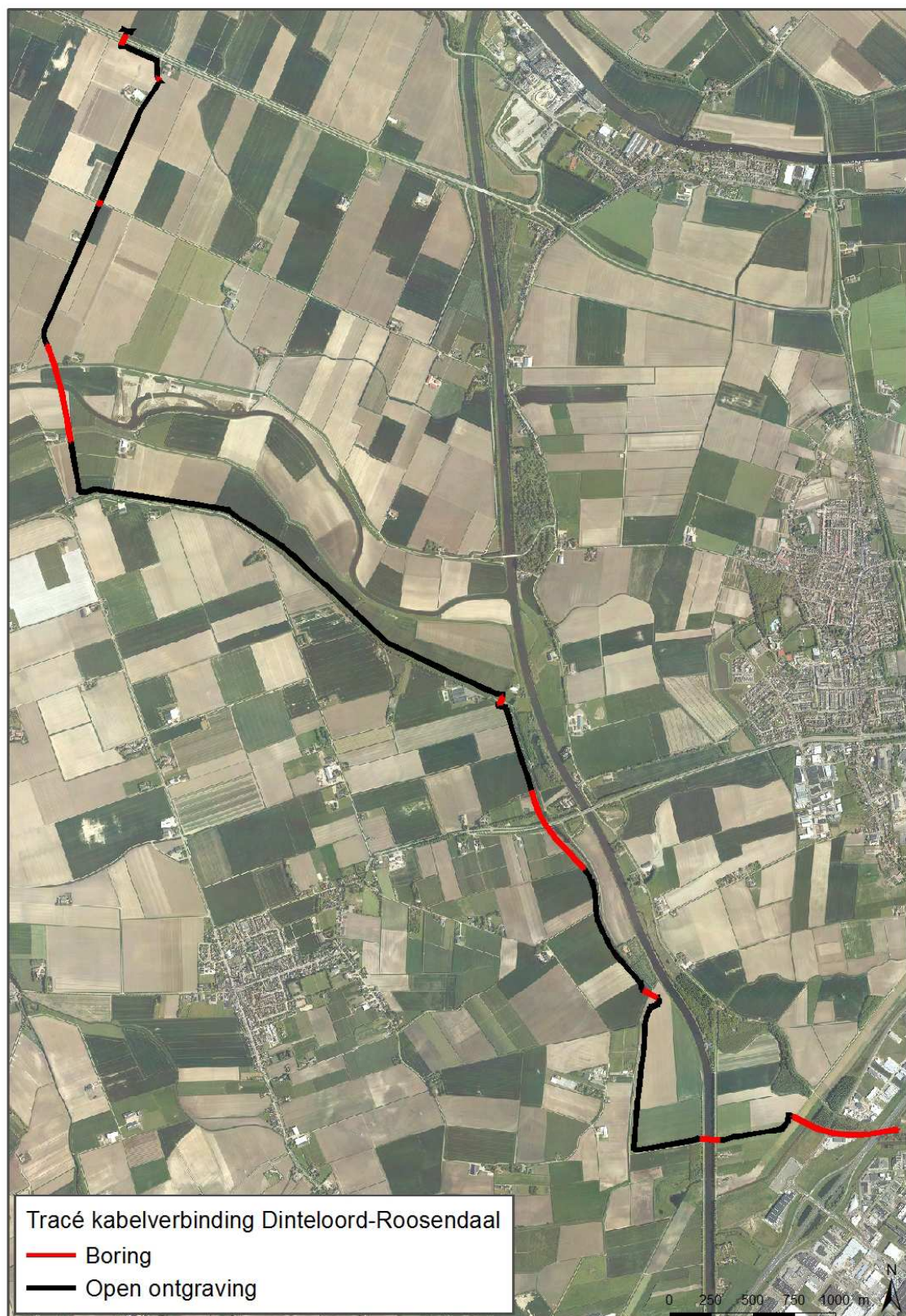
Een belangrijke karakteristiek van het gebied is de openheid. Verspreid door het gebied liggen diverse agrarische bedrijven.

2.2.2 Toekomstige situatie

Het plan voorziet in de aanleg van een ondergrondse kabelverbinding met een spanningsniveau van 150 kV. Als uitgangspunt voor het ruimtelijk beslag dat wordt ingenomen door het tracé is het volgende bepalend:

De kabels worden grotendeels aangelegd in open ontgraving. Bij kruising van wegen en watergangen worden de kabels aangelegd door middel van een gestuurde boring. Door deze boringen worden natuurgebieden en waterkeringen ontzien. Onderstaande kaart maakt inzichtelijk op welke plekken de aanleg plaatsvindt door middel van een open ontgraving en waar in ieder geval de kabelverbinding wordt aangelegd door middel van een gestuurde boring.

Voor de gronden waarin de kabels worden gelegd wordt door de netbeheerder een zakelijk recht overeenkomst gesloten met de eigenaren/gebruikers. Het huidige gebruik van deze gronden blijft mogelijk.

De kabel wordt op 1,80 diepte aangelegd daar waar diep geploegd wordt (op agrarische percelen). Op de overige percelen ligt de kabel op 1,20 meter diepte.

De totale breedte van het tracé bedraagt 15,5 meter. De beoogde strook is 5,5 meter breed met aan beide kanten een 5 meter brede beschermingszone. Zowel op het kabeltracé als binnen de beschermingszone zijn geen bouw- en graafwerkzaamheden toegestaan (uitgezonderd onderhoudswerkzaamheden aan de kabel).

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Algemeen

Dit hoofdstuk geeft een nadere toelichting op het relevante ruimtelijke beleidskader. Er volgt hieronder een korte samenvatting per relevant beleid.

3.2 Europa

3.2.1 Kaderrichtlijn Water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn water (KRW) in werking getreden. De KRW gaat uit van een stroomgebiedsbenadering waarbij voor Nederland de stroomgebieden van de Rijn, Maas, Schelde en Eems van belang zijn. Het doel van de KRW is dat al het water in de Europese Unie in 2015 in 'goede chemische toestand' en een 'goede ecologische toestand' moet verkeren.

De KRW stelt eisen aan de chemische kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater. In het gebied West Brabant is onder regie van Waterschap Brabantse Delta per waterlichaam bepaald wat de knelpunten en de KRW-doelen zijn.

Waterschap en gemeenten leggen de KRW-maatregelen in bestuurlijke besluiten vast. De maatregelen zijn opgenomen in de "deelstroomgebiedsbeheersplannen" voor de Maas en de Schelde. De KRW is in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving en al vanaf 2000 in Europa van kracht. Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan.

3.3 Nationaal beleid

3.3.1 Nota Ruimte

In de Nota Ruimte zijn op nationaal niveau de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2020 vastgelegd. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol speelt. De nota heeft vier algemene doelen: versterking van de economie, krachtige steden en een vitaal platteland, waarborging van waardevolle groengebieden en veiligheid.

Buiten de nationale RHS stelt het rijk zich terughoudend en selectief op. Voor deze gebieden wordt een basiskwaliteit nagestreefd. Tot de basiskwaliteit rekent het rijk onder meer de aandacht voor "ruimtelijke kwaliteit", de "watertoets" en wettelijke vereisten op het vlak van geluid, veiligheid, natuur, milieu en dergelijke.

Het rijk heeft tot taak om voldoende ruimte te garanderen voor grootschalige elektriciteitsproductie en hoogspanningsleidingen.

De Nota Ruimte wordt vervangen door de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. De rijksstructuurvisie zal een actualisatie van het beleid op het terrein van mobiliteits- en ruimtelijke orderingsbeleid bevatten. De structuurvisie definieert de beleidsverantwoordelijkheid van het rijk inzake de ruimtelijke ordening en mobiliteit. Deze verantwoordelijkheid zal betrekking hebben op basisnormen op het gebied van milieu, leefomgeving, (water)veiligheid en het beschermen van unieke ruimtelijke waarden; (inter)nationale hoofdnetten en ruimtelijke voorwaarden voor versterking van de economische structuur.

De aanleg van de ondergrondse kabelverbinding is niet strijdig met de genoemde rijksbelangen.

3.3.2 Nationaal Bestuursakkoord Water

Op basis van het rapport van de Commissie Waterbeheer 21e eeuw en het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' hebben het rijk, de provincies, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Unie van Waterschappen het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) ondertekent. Het NBW is doorgevoerd in de provinciale en regionale beleidsplannen.

Relevante aspecten uit het NBW zijn:

- Toepassen van de watertoets als procesinstrument op alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen.
- Toepassen van de trits vasthouden-bergen-afvoeren, met als eerste insteek het vasthouden van water.
- Toepassen van de trits schoon houden - zuiveren - schoon maken, met als eerste insteek het voorkomen van vermenging van schoon hemelwater van dakvlakken en afvalwater en het gebruik van bijvoorbeeld een bodempassage voor hemelwater van druk bereden straatvlakken.
- Wateropgave (de benodigde bergingscapaciteit voor het opvangen van pieken in neerslag) bepalen aan de hand van de NBW normen regionale wateroverlast. Voor stedelijk gebied geldt een norm van T=100 (bui die eens in de 100 jaar voorkomt). Voor glastuinbouw geldt een norm van T=50 (bui die eens in de 50 jaar voorkomt). En voor akkerbouw en grasland geldt respectievelijk T=25 en T=10.

3.3.3 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Acht bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland worden vervangen door deze Waterwet en de zes verschillende vergunningen worden opgenomen in één vergunning. Met de Waterwet hebben het rijk, waterschappen, provincies en gemeenten moderne wetgeving in handen om integraal waterbeheer te realiseren, om te zorgen voor waterveiligheid en om watervervuiling, wateroverlast en watertekorten tegen te gaan. Ook verplicht de Waterwet waterschappen en gemeenten om hun taken en bevoegdheden onderling af te stemmen, in het bijzonder voor de riolering en de zuivering van afvalwater.

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten.

Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning, die met een wettelijk vastgesteld aanvraagformulier kan worden aangevraagd.

Verder kunnen waterbeheerders via waterakkoorden afspraken maken met andere overheden over het te voeren waterbeheer. Dit akkoord is vormvrij en kan over alle onderwerpen van waterbeheer gaan. Ook biedt de wet de mogelijkheid om tot bestuurlijke afspraken te komen tussen een waterschap en een gemeente. Deze laatste mogelijkheid is procedureel eenvoudiger.

Een belangrijke verandering na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen onder het Wm bevoegde gezag (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de rijkswateren).

De directe lozingen vallen onder de Waterwet (Wtw). De indirecte lozingen zijn opgegaan in de Wabo.

Organisatie waterbeheer

De Waterwet kent formeel slechts twee waterbeheerders: het rijk, als de beheerder van de rijkswateren, en de waterschappen, als de beheerders van de overige wateren. Deze laatste zijn daarnaast ook verantwoordelijk voor het zuiveringsbeheer. Provincies en gemeenten zijn formeel geen waterbeheerder, maar hebben wel waterstaatkundige taken. Zo blijft de provincie voorlopig bevoegd gezag voor drie categorieën grondwateronttrekkingen en infiltraties: de openbare drinkwaterwinning, ondergrondse energieopslag en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar. Op gemeenten rust een hemel- en grondwaterzorgplicht, zoals deze in januari 2008 via de Wet gemeentelijke watertaken is vastgelegd in de Wet op de waterhuishouding. De Waterwet regelt daarnaast ook de onderlinge toezichtverhoudingen van de verschillende betrokken overheden. Provincies houden toezicht op waterschappen en gemeenten en waar nodig kan de provincie gebruik maken van instructies of aanwijzingen. Een provincie of het rijk kan met besluiten of handelingen optreden in plaats van een waterschap of een gemeente. In situaties waarin bovenregionale belangen of internationale verplichtingen spelen, kan de minister van Verkeer en Waterstaat de toezichtinstrumenten benutten.

Waterwet in Europees verband

Nederland maakt deel uit van vier Europese stroomgebieden: de Rijn, de Eems, de Schelde en de Maas. De Waterwet sluit hierop aan. In Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen rijkswateren en niet-rijkswateren (regionale wateren). Voor beide categorieën worden via het nationale waterplan respectievelijk de regionale waterplannen, strategische structuurvisies vastgesteld, waarin de hoofdlijnen van het waterbeleid en de maatregelenprogramma's zijn vastgelegd. Deze zijn richtinggevend voor het ruimtelijke ordeningsbeleid en zorgen zo voor een versterking van de relatie tussen waterbeheer en ruimtelijke ordening. De plannen worden een keer per zes jaar herzien.

De waterschappen en de diensten van Rijkswaterstaat stellen vervolgens operationele waterbeheerplannen vast, waarin wordt aangegeven welke maatregelen zij in de komende periode zullen uitvoeren.

3.4 Provinciaal en regionaal beleid

3.4.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening Noord-Brabant

Op 1 januari 2011 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant in werking getreden. De Structuurvisie is zelfbindend en geeft voor de opgenomen beleidsonderdelen het provinciale belang aan. De provincie heeft haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Ook beschrijft de provincie hoe zij haar doelen wil bereiken. De volgende 13 provinciale ruimtelijke belangen zijn opgenomen:

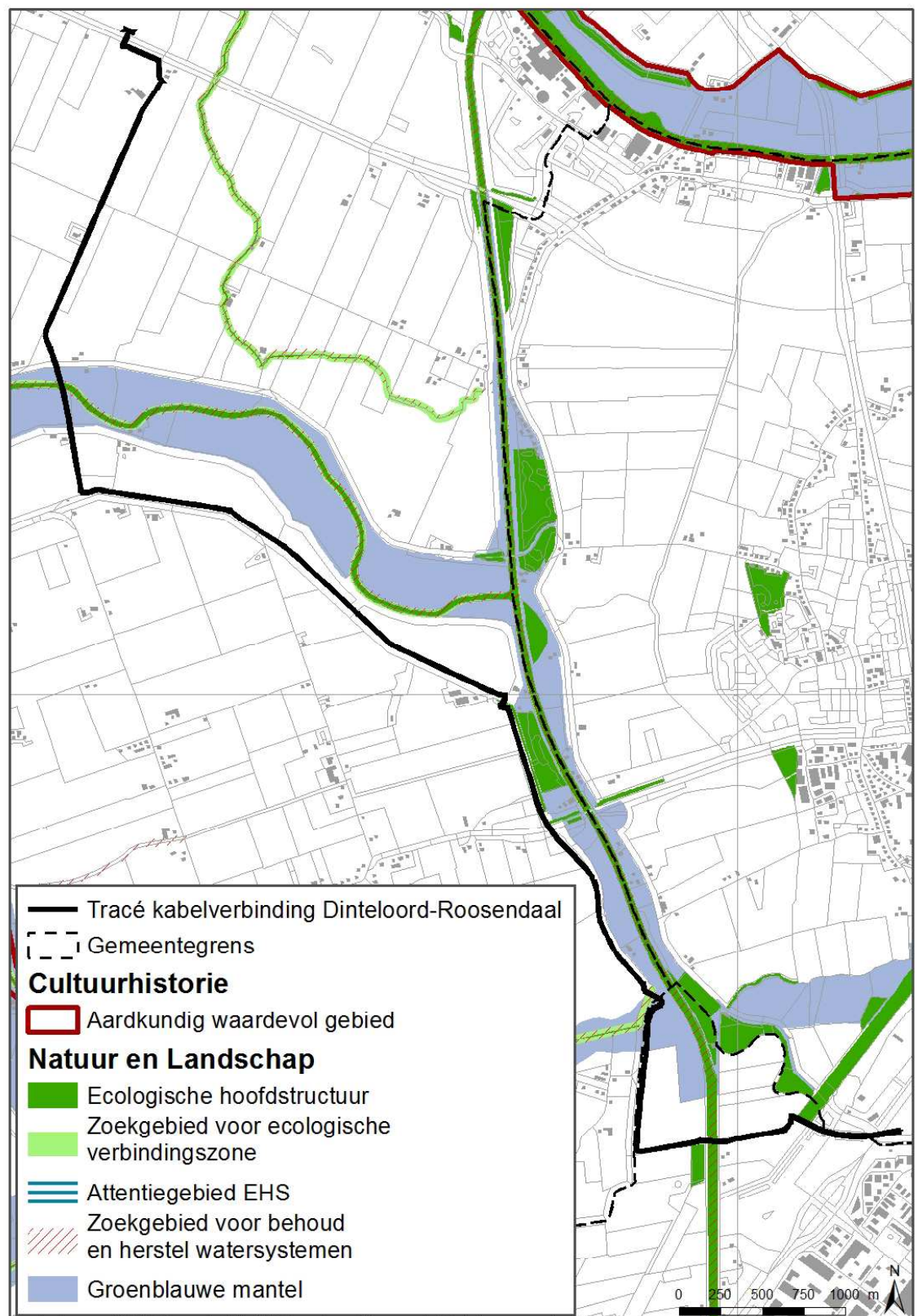
1. Regionale contrasten
2. Een multifunctioneel landelijk gebied
3. Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem
4. Een betere waterveiligheid door preventie
5. Koppeling van waterberging en droogtebestrijding
6. Ruimte voor duurzame energie
7. Concentratie van verstedelijking
8. Sterk stedelijk netwerk: BrabantStad
9. Groene geleidingszones tussen steden
10. Goed bereikbare recreatieve voorzieningen
11. Economische kennisclusters
12. (inter)nationale bereikbaarheid
13. Beleefbaarheid stad en land vanaf de hoofdinfrastructuur

De aanleg van de ondergrondse kabelverbinding is niet strijdig met de genoemde provinciale belangen.

3.4.2 Verordening ruimte 2011

De Verordening Ruimte 2011 Noord-Brabant is op 1 maart 2011 in werking getreden. De Verordening Ruimte is één van de uitvoeringsinstrumenten van de provincie. In de Verordening ruimte staan regels waarmee rekening moet worden gehouden bij de ruimtelijke planvorming. De onderwerpen die in de Verordening Ruimte aan bod komen, komen voort uit de provinciale Structuurvisie. Het gaat hier om ruimtelijke kwaliteit, stedelijke ontwikkelingen, de natuurgebieden, agrarische ontwikkelingen en overige ontwikkelingen in het landelijk gebied.

Onderstaande afbeelding geeft een weergave van de Verordening Ruimte ten aanzien van de thema's cultuurhistorie en landschap.

Uit deze kaart blijkt dat het voorgenomen tracé gebieden doorkruist die in de

Verordening Ruimte opgenomen zijn als Ecologische Hoofdstructuur (EHS), Zoekgebied voor ecologische verbindingszone (EVZ), Zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen en Groenblauwe mantel. De Verordening Ruimte stelt de volgende regels aan het opstellen van bestemmingsplannen in de genoemde gevoelige gebieden:

Een bestemmingsplan dat is gelegen in de ecologische hoofdstructuur:

- a. strekt tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden;
- b. stelt regels ter bescherming van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden en houdt daarbij rekening met de overige aanwezige waarden en kenmerken, waaronder de cultuurhistorische waarden en kenmerken.

Een bestemmingsplan dat is gelegen in een zoekgebied voor ecologische verbindingszone strekt tot de verwezenlijking, het behoud en het beheer van een ecologische verbindingszone waarbij dat zoekgebied een breedte heeft van ten minste 25 meter in alle overige gebieden. Het bestemmingsplan stelt:

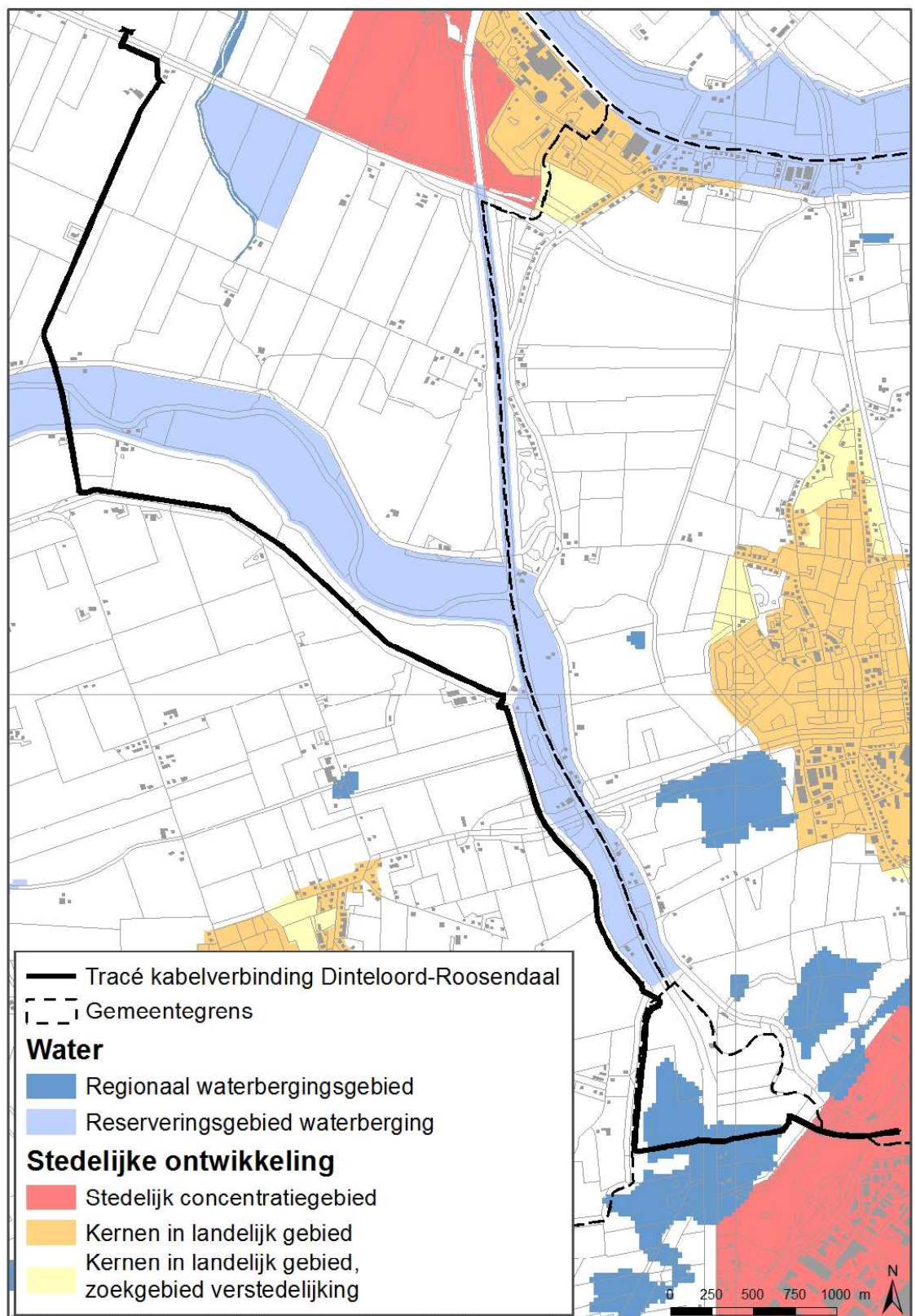
- a. beperkingen aan stedelijke, agrarische en recreatieve ontwikkelingen, in het bijzonder wat betreft de daarmee verband houdende bebouwing, voor zover zulks nodig is om te voorkomen dat dit gebied minder geschikt wordt voor de verwezenlijking, het behoud en het beheer van een ecologische verbindingszone;
- b. regels ten aanzien van het aanbrengen van oppervlakteverhardingen of verharde oppervlakten van meer dan 100 m², anders dan een bouwwerk.

Een bestemmingsplan dat is gelegen in de groenblauwe mantel:

- a. strekt tot behoud, herstel of duurzame ontwikkeling van het watersysteem en de ecologische en landschappelijke waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden;
- b. stelt regels ter bescherming van de ecologische, landschappelijke en hydrologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden.

Door op bepaalde plekken te kiezen voor een gestuurde boring (zie paragraaf 2.2.2) is er geen sprake van aantasting van de EHS en EVZ. Ook de Groenblauwe mantel wordt ontzien. De effecten op de aanwezige natuurwaarden in het gebied en op de ecologische hoofdstructuur zijn beschreven in paragraaf 5.2. De aanleg van de kabelverbinding voldoet aan de vereisten zoals gesteld in de Verordening ten aanzien van de Groenblauwe mantel.

De hiernavolgende afbeelding geeft een weergave van de Verordening Ruimte ten aanzien van de thema's stedelijke ontwikkeling en water.

Het tracé kruist de aanduidingen regionaal waterbergingsgebied en reserveringsgebied

voor waterberging. Waterbergingsgebieden worden ingezet om wateroverlast uit regionale watersystemen (beken, waterlopen) tegen te gaan. Regionale waterbergingsgebieden bestaan uit drie soorten gebieden: gebieden die van oudsher al regelmatig inunderen (natuurlijke overstromingsgebieden), gebieden die de afgelopen periode door de waterschappen concreet zijn ingericht voor waterberging en gebieden die gedurende de planperiode van de waterbeheerplannen van de waterschappen (2010-2015) concreet ingericht zullen worden. Naast de regionale waterbergingsgebieden zijn er reserveringsgebieden voor waterberging opgenomen. Met de reserveringsgebieden waterberging wordt bedoeld op gebieden die, op basis van een inventarisatie door de waterschappen tijdens de totstandkoming van de reconstructieplannen, zijn vastgelegd omdat deze in de toekomst noodzakelijk kunnen zijn voor waterberging. De regelgeving voor de regionale waterbergingsgebieden en reserveringsgebieden waterberging is gericht op het tegengaan van activiteiten die ten koste kunnen gaan van het waterbergend vermogen van het gebied. De aanleg van een ondergrondse kabelverbinding leidt niet tot aantasting van het waterbergend vermogen van het gebied.

3.4.3 Provinciaal Waterplan

Het Provinciaal Waterplan bevat het strategische waterbeleid van de provincie Noord-Brabant voor de periode 2010-2015. Het plan doorloopt samen met de plannen van het Rijk en de waterschappen een 6-jarige beleidscyclus die is afgestemd op de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water. Naast beleidskader is het Provinciaal Waterplan ook toetsingskader voor de taakuitoefening van lagere overheden op het gebied van water. Het plan is tevens beheerplan voor grondwateronttrekkingen. Bovendien is het plan structuurvisie voor het aspect water op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening.

De provincie hanteert de volgende hoofddoelstelling voor het waterbeleid in Noord-Brabant:

De provincie wil dat het water bijdraagt aan een gezonde omgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Dit vertalen we in de volgende maatschappelijke doelen:

- Schoon grond- en oppervlaktewater voor iedereen.
- Adequate bescherming van Noord-Brabant tegen overstromingen.
- Noord-Brabant heeft de juiste hoeveelheden water (niet te veel en niet te weinig).

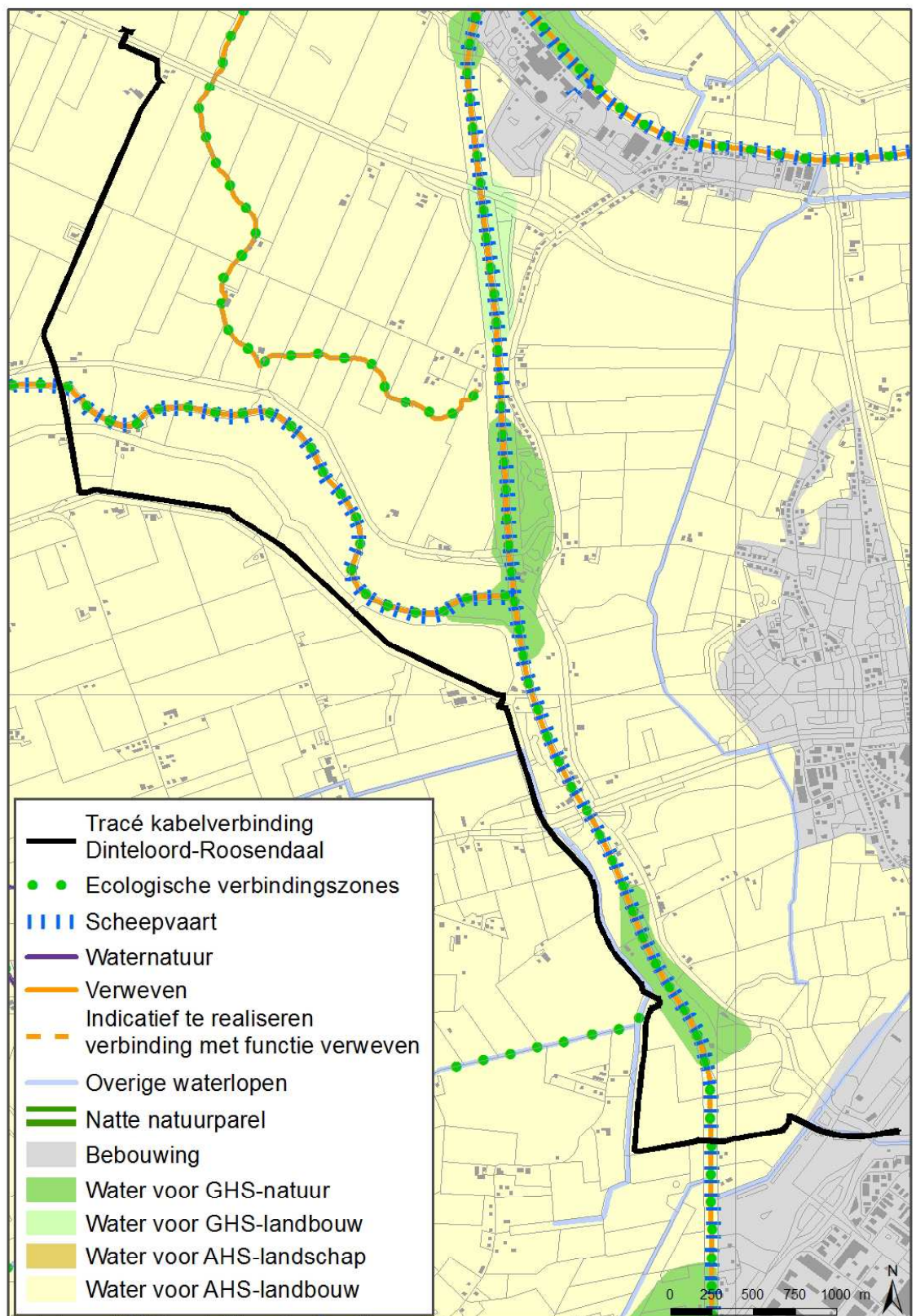
In Noord-Brabant worden acht waterhuishoudkundige functies onderscheiden waarvoor naast de bovengenoemde algemene doelstellingen ook meer specifieke doelstellingen gelden, namelijk:

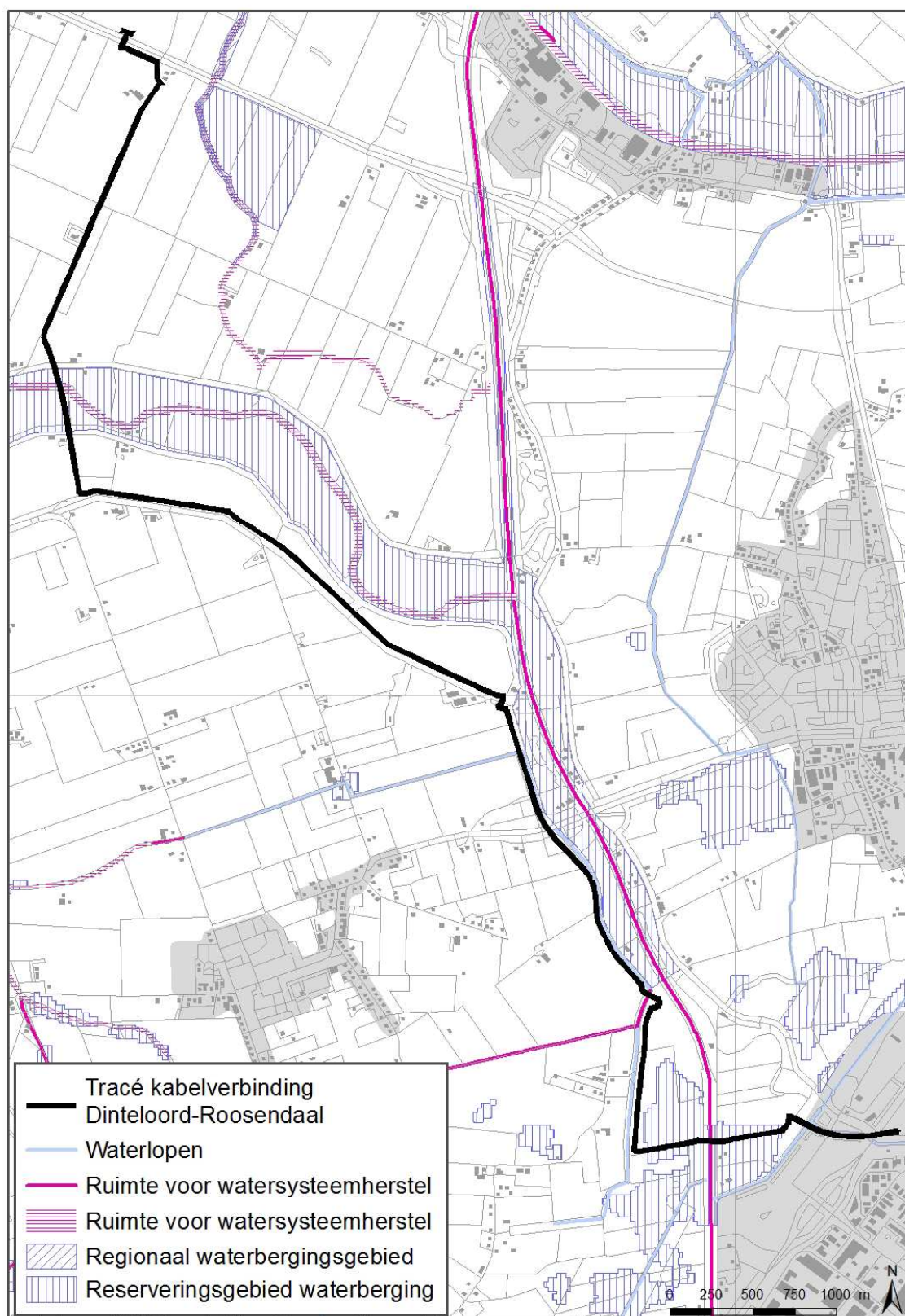
- Functie 'Watematuur'
- Functie 'verweven voor waterlopen'
- Functie 'ecologische verbindingzone langs waterlopen'
- Functie 'Scheepvaart'
- Functie 'Zwemwater'
- Functie 'water voor de Groene Hoofdstructuur'
- Functie 'water voor de Agrarische Hoofdstructuur'
- Functie 'water in bebouwd gebied'

In de meeste gevallen betreft het functies die zonder of met slechts beperkte aanpassingen zijn overgenomen uit het vorige Waterhuishoudingsplan (WHP 2003),

omdat de evaluatie van het waterbeleid geen aanleiding tot verandering heeft gegeven. De functie 'scheepvaart' daarentegen is nieuw. De functie 'verweven' is een verbreding van de functie 'viswater' uit het WHP 2003, die in dit plan is vervallen.

In onderstaande afbeeldingen is een uitsnede van het provinciaal waterplan opgenomen ter plaatse van het tracé.

3.4.4 Keur Waterschap Brabantse Delta

In december 2009 zijn de Waterwet en de Keur waterschap Brabantse Delta in werking getreden. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlaktewater, het grondwater en de waterbodem (het watersysteem), en verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening.

De keur van het waterschap is een verordening met wettelijke voorschriften die gelden voor alle oppervlaktewaterlichamen en keringen, op het gebied van waterkwantiteit en -kwaliteit, die in beheer zijn bij het waterschap. De keur is een aanvulling op de Waterwet met verschillende gebods- en verbodsbepalingen. Bij het verlenen van watervergunningen hanteert het waterschap verschillende beleidsregels. Waaronder "toepassing Waterwet en Keur". Hierin staat aangegeven in welke situaties een watervergunning kan worden verleend, waarop een aanvraag wordt getoetst en welke voorwaarden aan de watervergunning worden verbonden.

Zo zijn er regels met betrekking tot:

- Handelingen in waterkeringen en de daarbij behorende beschermingszones.
- Handelingen in rivieren, beken en sloten en de daarbij behorende onderhoudsstrook.
- Waterstaatkundige werken als gemalen, sluizen, stuwen etc.
- De scheepvaart.
- Uitbreidingen met een toename van >2000 m² verhard oppervlak.

3.5 Gemeentelijk beleid

3.5.1 Bestemmingsplannen

De vigerende bestemmingsplannen in de gemeenten Steenberg en Roosendaal regelen het huidige gebruik in het plangebied. Dit huidige gebruik is met name agrarisch. De bestemmingsplannen staan de aanleg van een kabelverbinding niet toe.

3.6 Conclusie

De voorgenomen ontwikkeling van een ondergrondse kabelverbinding is, met uitzondering van de bestemmingsplannen, niet in strijd met de relevante beleidskaders.

Hoofdstuk 4 Afweging

4.1 Algemeen

Dit hoofdstuk gaat in op de nut en noodzaak van de kabelverbinding en de tracékeuze van de kabelverbinding.

4.2 Nut en noodzaak en provinciaal belang

Nieuw Prinsenland is een ontwikkeling van provinciaal belang. Het ontwikkelingsconcept geeft impuls aan de economische ontwikkeling in de regio Midden- en West-Brabant op een zodanige manier dat tegelijkertijd hoge ambities ten aanzien van duurzaamheid en beeldkwaliteit worden ingevuld. De ruimte voor zowel glastuinbouw als bedrijventerrein en suikerfabriek is noodzakelijk om het economisch belang van de regio op lange termijn te kunnen waarborgen. De kracht van Nieuw Prinsenland ligt in het concept van clusteren van agro en food gerelateerde bedrijven en bedrijven uit de voedings- en genotmiddelenindustrie aansluitend op de bestaande suikerfabriek, in combinatie met glastuinbouwontwikkeling. Door clustering ontstaan synergievoordelen die op een andere wijze niet gerealiseerd kunnen worden.

De 150 kV-verbinding vanuit Nieuw Prinsenland tot aan het bestaande hoogspanningstracé bij Roosendaal is noodzakelijk voor de ontwikkeling van Nieuw Prinsenland. De verbinding is noodzakelijk voor zowel de opwekking als het verbruik van elektriciteit door glastuinbouwbedrijven. De stroom die wordt opgewekt door de zogenaamde Warmte-krachtkoppelingen (WKK-eenheden) wordt voor een substantieel deel teruggeleverd aan het openbare net. Het Netwerkbijrijf is verplicht de teruglevering van stroom op het elektriciteitsnet te faciliteren.

4.3 Tracékeuze

Deze paragraaf gaat in op het proces om te komen tot een tracékeuze.

Algemene uitgangspunten TenneT

TenneT heeft de mogelijkheden in beeld gebracht van het traject tussen het transformatorstation op Nieuw Prinsenland en het hoogspanningsnet bij Roosendaal. Hierbij zijn de volgende algemene uitgangspunten gehanteerd:

- De hoogspanningsverbinding dient tot aan de lijn Roosendaal-Woensdrecht als een kabelverbinding te worden uitgevoerd.
- Het tracé ontwikkelt bestemmingen die onverenigbaar zijn met hoogspanningskabels. De voorkeur gaat uit naar groenstroken en agrarische bestemmingen. Stedelijk gebied wordt zoveel mogelijk vermeden.
- Onnodige omwegen worden waar mogelijk vermeden.
- Zo veel mogelijk wordt op agrarische percelen de randen opgezocht.
- Voldoende afstand dient te worden gehouden tot waterwegen en waterkeringen.
- Er dient voldoende ruimte beschikbaar te zijn voor de beoogde strook van 15,5 meter. Immers, de beoogde breedte voor de kabelverbinding strook bedraagt 5,5 meter met aan beide kanten 5 meter beschermingsstrook. Daarnaast moet ook voldoende ruimte zijn voor het kunnen aanleggen van de verbinding; de zogenaamde werkstrook.

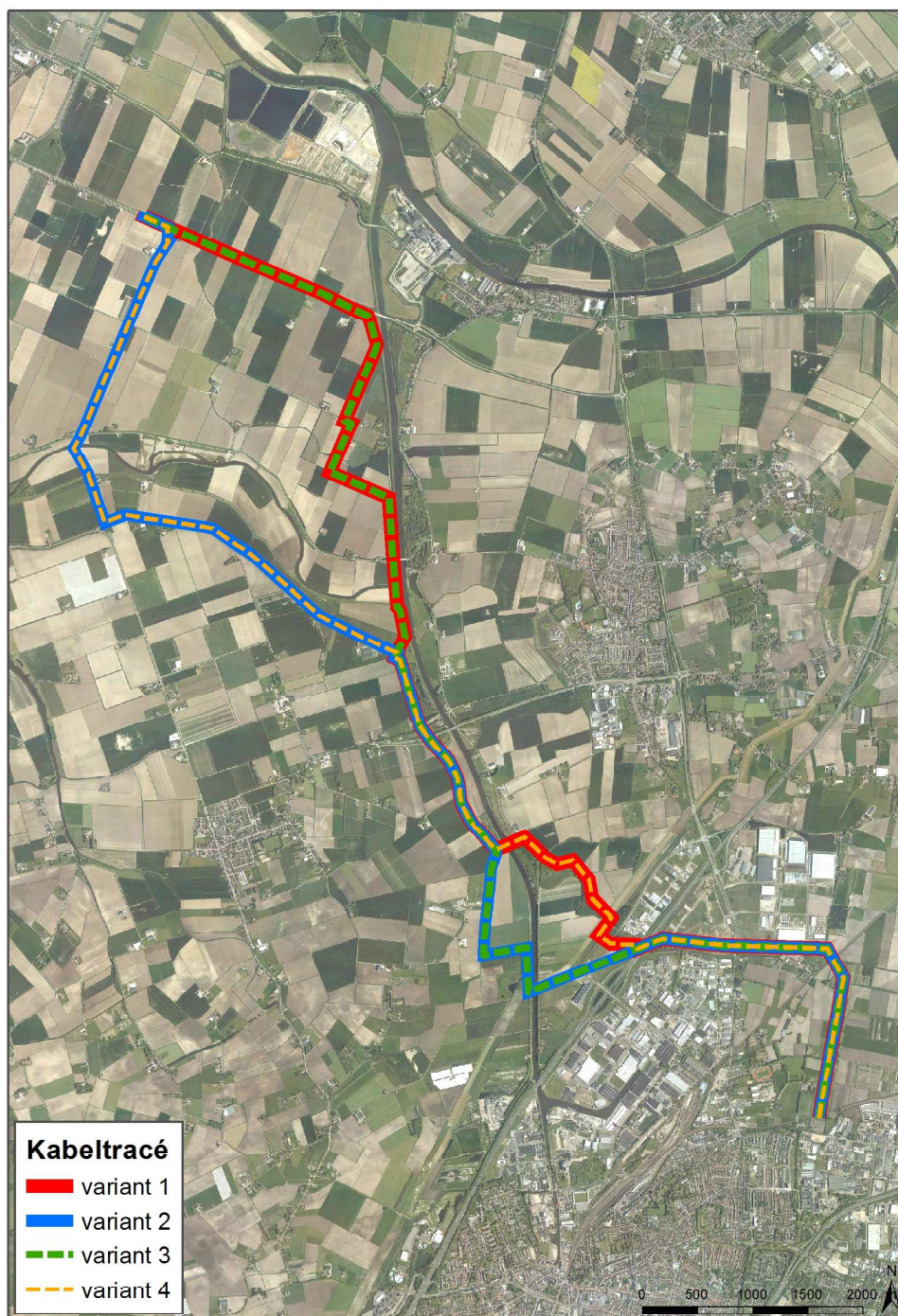
- Het EM beleid van het Ministerie I&M, dat alleen ziet op bovengrondse verbindingen, wordt zoveel als mogelijk in acht genomen.
- Samenloop en kruisingen met andere transportleidingen wordt in verband met mogelijke interferentie zoveel mogelijk vermeden.
- Aansluiten op de verbinding Rosendaal - Woensdrecht 150kV nabij Rosendaal.
- Niet aansluiten op of te bundelen met het project Zuid-West 380 kV in verband met het tijdspad.

Analyse tracévarianten

Op grond van deze algemene uitgangspunten zijn vier tracé-varianten in beeld gebracht. Deze vier tracévarianten zijn getoetst aan een aantal objectieve criteria die effect kunnen hebben op planologische en/of technische belemmeringen en draagvlak. Het gaat hier om:

1. Lengte
2. Planologie
 - a. Aardkundig waardevolle gebieden
 - b. Archeologie
 - c. Ecologie
 - d. Water
 - e. Bodem
 - f. Infrastructuur
 - g. Agrarische functies
 - h. Bestemmingen die onverenigbaar zijn
3. Draagvlak

De analyse (rapport tracékeuze kabelverbinding) is opgenomen in Bijlage 1. In dit rapport zijn de vier tracé's apart op kaart aangegeven. Onderstaande kaart geeft een totaaloverzicht van de vier varianten .

Uit de analyse van de vier varianten blijkt dat de verschillen tussen de varianten gering zijn. Variant 4 blijkt een voorkeur te hebben. Dit is met name een gevolg van de negatievere score voor wat betreft effect op natuurgebieden. Voor de conclusie van de tracékeuze wordt verwezen naar hoofdstuk 3 van bijlage 1 (Tracékeuze kabelverbinding Dinteloord-Rosendaal).

Overleg belanghebbende partijen en eigenaren

Op basis van de rapportage tracékeuze is overleg gevoerd met gemeenten, de Tuinbouwontwikkelingsmaatschappij, ZLTO en het waterschap. Daarnaast zijn twee

informatieavonden gehouden voor eigenaren in het gebied. Tijdens deze bijeenkomsten is diverse aanvullende informatie aangereikt die betrekking heeft op haalbaarheid en uitvoerbaarheid.

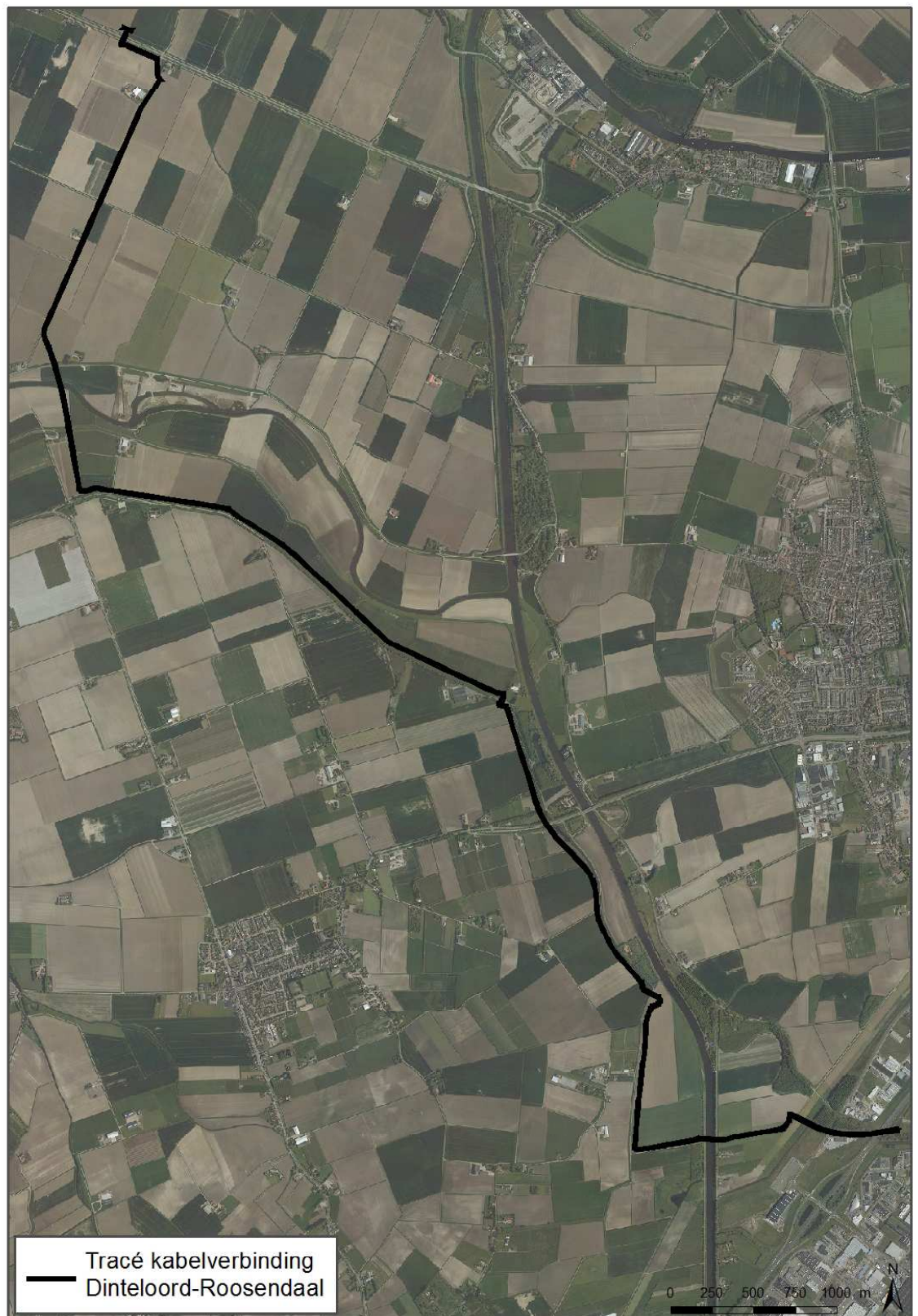
Zo blijkt het zuidelijk deel van variant 4 (aan de oostzijde van de Rosendaalse Vliet, grondgebied Halderberge) in het geding te komen met de eventuele aanleg van de nieuwe verbinding Zuid-West 380 kV, hetgeen grote consequenties heeft voor het maatschappelijk draagvlak voor de 150 kV ondergrondse kabelverbinding, zowel vanuit de eigenaren als vanuit de gemeente Halderberge.

Daarnaast is er reeds een leidingentunnel aanwezig onder de Rosendaalse Vliet, waar diverse kabels en leidingen doorheen lopen. Geadviseerd is de mogelijkheden te onderzoeken om de ondergrondse kabelverbinding hier op aan te laten sluiten.

Ontwerp tracé

TenneT heeft er gelet op de ligging van het voorgenomen tracé Zuid-West 380 kV aan de Halderbergse zijde en vanwege de huidige elementen en kwetsbaarheden van het gebied voor gekozen om het zuidelijk deel van de ondergrondse kabelverbinding te verleggen naar de westzijde van de Rosendaalse Vliet. Met deze keuze zijn tegelijk de mogelijkheden verkend om aansluiting te zoeken bij de bestaande leidingentunnel. Echter vanwege eventuele onoplosbare interferentie met aanwezige leidingen, verdient het niet de voorkeur om de leidingentunnel tevens te gebruiken voor de 150 kV kabelverbinding Dinteloord-Rosendaal. Er is daarom gekozen voor een aparte kruising met de Rosendaalse Vliet, iets noordelijker dan de bestaande leidingentunnel.

Het tracé zoals opgenomen in voorliggend inpassingsplan is weergegeven op onderstaande kaart.

Keukentafelgesprekken

Afgelopen periode hebben rentmeesters van TenneT keukentafelgesprekken gevoerd met de eigenaren van percelen ter plaatse van het tracé. Mede op basis van informatie uit deze gesprekken is uiteindelijk gekozen voor het tracé zoals dat in voorliggend inpassingsplan is opgenomen.

Hoofdstuk 5 Onderzoek

5.1 Algemeen

Ingevolge artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening wordt in dit hoofdstuk een beschrijving opgenomen van het verrichte onderzoek naar relevante feiten en belangenafweging (artikel 3.2. Algemene wet bestuursrecht).

Om tot een gedegen planontwikkeling te komen, zijn diverse onderzoeken uitgevoerd die inzicht geven in de gevolgen van het initiatief. Dit hoofdstuk geeft een samenvatting van de verschillende onderzoeken die zijn uitgevoerd. Voor uitgebreidere informatie wordt verwezen naar de feitelijke onderzoeken.

5.2 Ecologie

In het kader van de voorgenomen ontwikkeling moet rekening worden gehouden met het aspect ecologie. Bij elk ruimtelijk plan dient, met het oog op de natuurbescherming, rekening te worden gehouden met de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in gebiedsbescherming en soortenbescherming.

Gebiedsbescherming

Voor de gebiedsbescherming zijn in het kader van de Europese richtlijnen in Nederland speciale beschermingszones aangewezen met een hoge wettelijke bescherming. Hiervoor zijn Natura 2000-gebieden en gebieden deel uitmakend van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) opgenomen. Een planologische ontwikkeling mag geen significante gevolgen hebben voor een te beschermen gebied.

Op minstens 2,5 kilometer afstand (bij de monding van de Dintel in het Krammer Volkerak) ligt het Natura 2000-gebied Krammer-Volkerak. Dit is een voormalige (zout) getijde gebied dat nu een zoet milieu zonder getijde vormt. De habitats en de leefgebieden van de soorten waarvoor het Natura 2000-gebied is aangewezen, hebben geen eco(hydro)logische relatie met het gebied waar de kabelverbinding wordt gerealiseerd.

Soortbescherming

Op basis van de Flora- en faunawet zijn gebieden aangewezen voor de bescherming van dier- en plantensoorten. De werkingssfeer van de Flora- en Faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. Op grond van de Flora- en Faunawet gelden algemene verboden tot het verwijderen van groeiplaatsen van beschermde plantensoorten en het beschadigen of verstoren van voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde diersoorten.

In Bijlage 2 is een quick scan flora en fauna opgenomen. Hieronder een overzicht van de belangrijkste conclusies en aanbevelingen van de quickscan natuurwetgeving.

- Het projectgebied vormt het leefgebied van algemene vogels (vogels), algemene planten (tabel 1), algemeen grondgebonden zoogdieren, waaronder konijn, vos, ree en mol (tabel 1) en algemeen voorkomende amfibieën (tabel 1). Het projectgebied heeft mogelijk een functie voor minder algemene planten en kleine modderkruiper (tabel 2) en vleermuizen (tabel 3).

- De werkzaamheden leiden tot het mogelijk overtreden van verschillende verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet. Dit geldt voor algemeen voorkomende grondgebonden zoogdieren, amfibieën, planten, vissen en vogels. Het is echter noodzakelijk om vervolgonderzoek uit te voeren naar:
 1. De aanwezigheid van beschermde planten op kansrijke plekken op het tracé, indien hier werkzaamheden zijn voorzien.
 2. De aanwezigheid van kleine modderkruiper in permanent watervoerende watergangen/sloten, wanneer deze vergraven of gedempt worden.

Als bij de aanleg van het kabeltracé het leefgebied van deze soorten ontzien kan worden, is het aangegeven vervolgonderzoek niet nodig. Wanneer sprake is van actueel voorkomen van beschermde plantensoorten en kleine modderkruiper en de werkzaamheden leiden tot verdwijnen van groei- en verblijfplaatsen van deze soorten (en niet te werken is volgens een goedgekeurde gedragscode), is een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet vereist. Wanneer deze soorten blijkens onderzoek niet voorkomen, is geen ontheffing vereist.

- Het overtreden van verbodsbepalingen is te voorkomen door het nemen van maatregelen:
 1. Indien aanwezig: neem maatregelen (beschreven in een goedgekeurde gedragscode) om effecten op brede wespenorchis, rietorchis, wilde marjolein en kleine modderkruiper te voorkomen.
 2. Verwijder struiken, riet en ruigte buiten het broedseizoen.
 3. Afstemmen van de fasering voor de werkzaamheden met een ecooloog is nodig om effecten op broedvogels te voorkomen.
 4. Buiten de winterperiode niet in de avond met verlichting werken, om effecten op migrerende en foeragerende vleermuizen te voorkomen.
- Voor de overige beschermde planten, zoogdier- en amfibiesoorten ten aanzien waarvan verboden handelingen te verwachten zijn geldt een algemene vrijstelling bij ruimtelijke ingrepen in het kader van de AMvB art. 75 van de Flora- en faunawet.

EHS

Een deel van de werkzaamheden vindt plaats binnen de Ecologische Hoofdstructuur. Door het gebruik van gestuurde boringen ter plaatse van de EHS en de ecologische verbindingzones is er geen sprake van aantasting van wezenlijke waarden en kenmerken van de EHS.

5.3 Watertoets

5.3.1 Proces watertoets

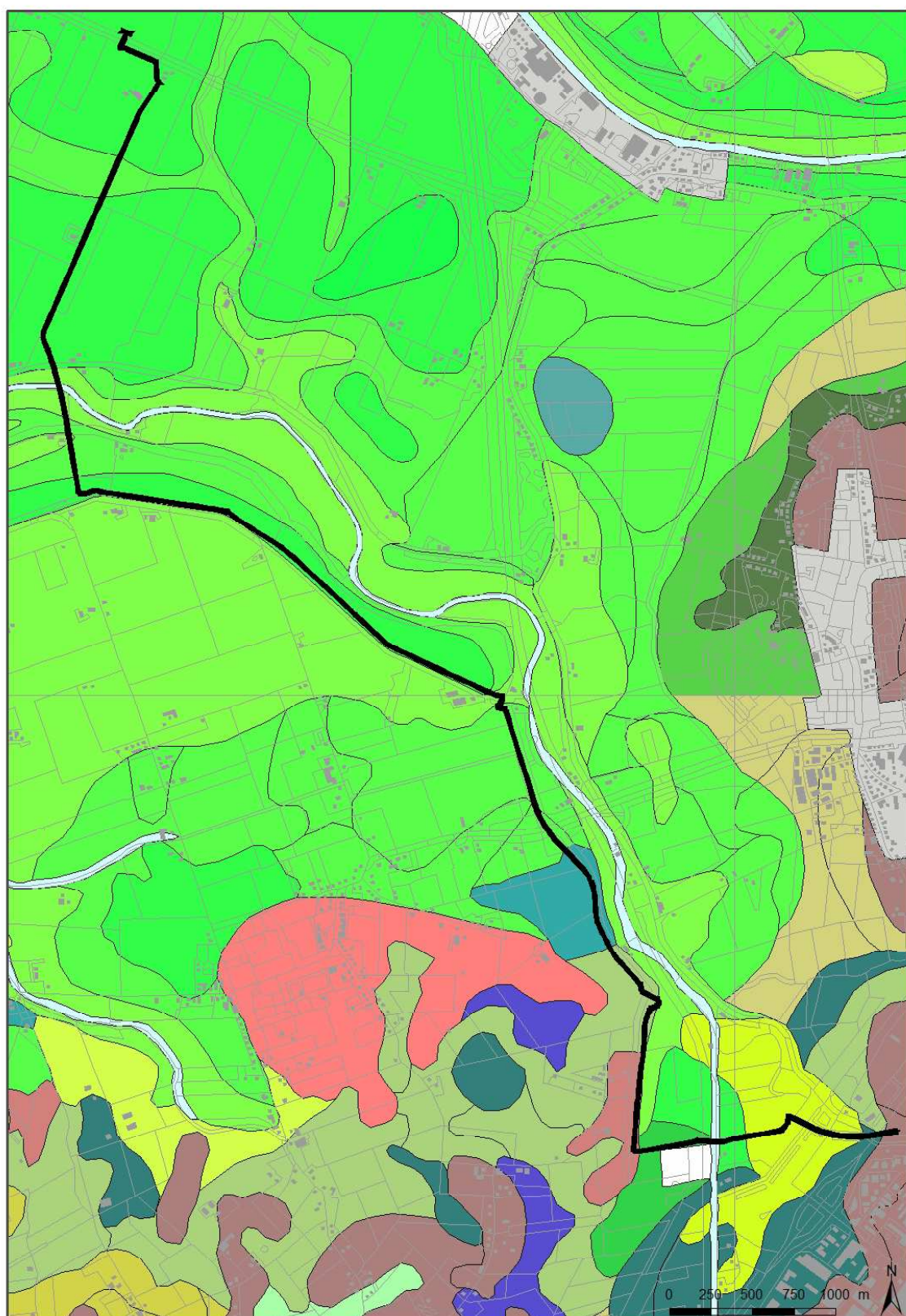
Sinds 1 november 2003 is het wettelijk geregeld dat in alle ruimtelijke plannen een watertoets dient te worden uitgevoerd. Het doel van de Watertoets is om in een vroeg stadium waterhuishoudkundige doelstellingen zichtbaar te maken en evenwichtig mee te nemen bij ruimtelijke plannen. Er wordt met name ingegaan op de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding en de beschrijving van de maatregelen die worden getroffen. Waterbeheerders worden in een vroeg stadium betrokken bij de planvorming om zo een duurzame omgang met hemel-, grond- en oppervlaktewater te waarborgen en "water" mee te laten wegen in het planproces. Het resultaat van de Watertoets is deze waterparagraaf.

Voor het plan wordt een inpassingsplan opgesteld, wat "watertoetsplichtig" is. Het plangebied ligt in het beheersgebied van het waterschap Brabantse Delta. De geldende beleidslijnen zijn beschreven in hoofdstuk 3. Deze waterparagraaf gaat achtereenvolgens in op de huidige situatie ten aanzien van bodem en water en de toekomstige situatie.

5.3.2 Huidige situatie

5.3.2.1 Bodemopbouw

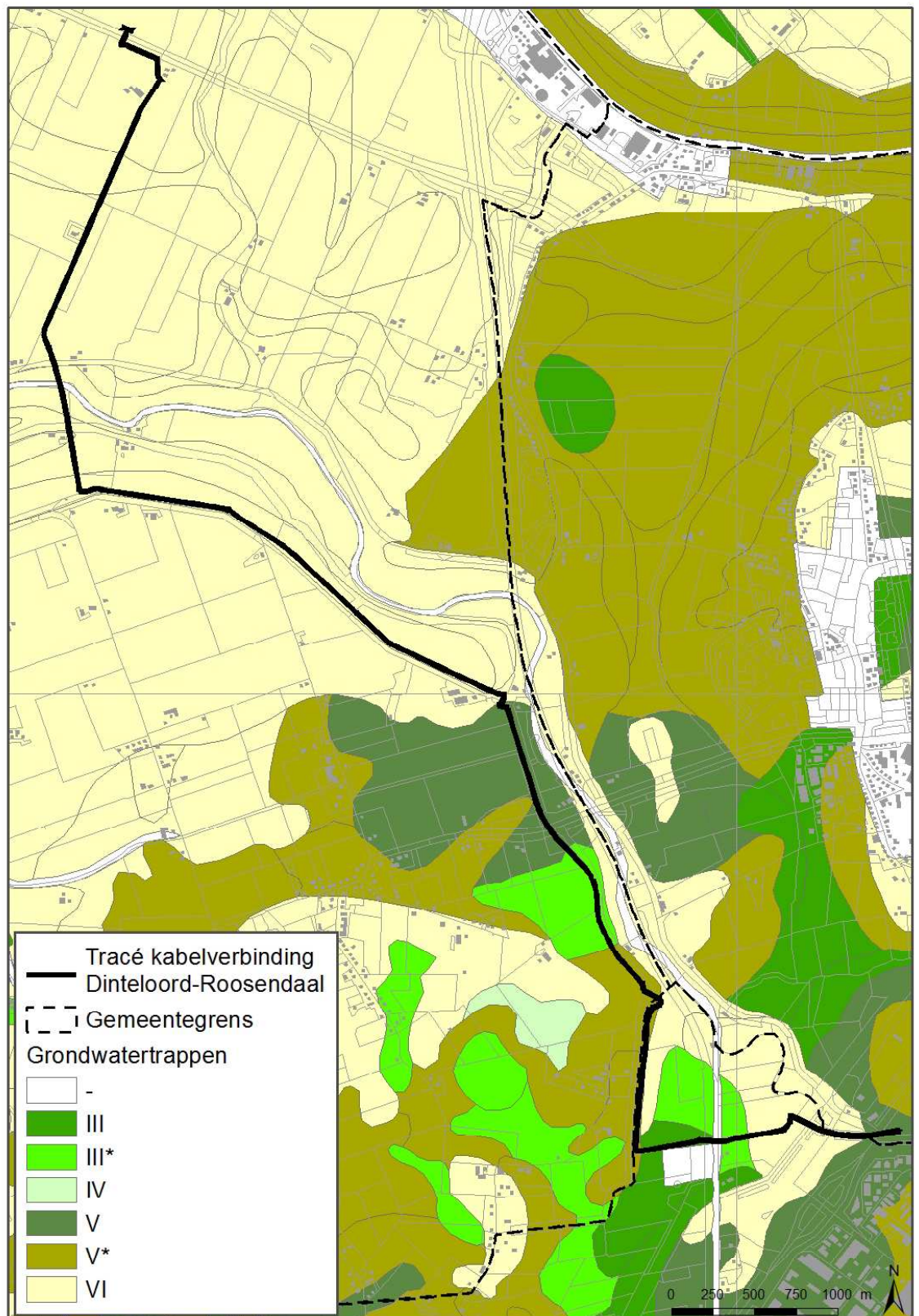
Onderstaande geeft de bodemkaart van Nederland weer ter hoogte van het tracé. Het tracé ligt op de overgang van de hogere Brabantse zandgronden naar de rivierkleigebieden. Het noordelijk deel van het tracé bestaat uit poldervaaggronden die opgebouwd zijn uit zavel en klei. Nabij Roosendaal wordt de bodemopbouw afgewisseld door zandgronden, veengronden en kleigronden.

	Veldpodzolgronden; leemarm en zwak lemig fijn zand
	Tuineerdgronden; lichte zavel, profielverloop 5, of 5 en 2, of 2
	Kalkhoudende vlakvaaggronden; zwak en sterk lemig, kleig, uiterst fijn zand (in IJsselmeerpolders andere omschrijving)
	Kalkarme leek-/woudeerdgronden; zavel, profielverloop 5
	Kalkarme poldervaaggronden; klei, profielverloop 2
	Moerige podzolgronden met een zavel- of een kleidek en een moerige tussenlaag
	Kalkrijke poldervaaggronden; zware klei, profielverloop 5
	Kalkrijke poldervaaggronden; lichte zavel, profielverloop 2
	Kalkrijke poldervaaggronden; zware zavel, profielverloop 2
	Kalkrijke drechtvaaggronden ; zavel, profielverloop 1
	Kalkrijke poldervaaggronden; zware zavel, profielverloop 5
	Veldpodzolgronden; lemig fijn zand
	Kalkarme poldervaaggronden; zavel, profielverloop 2
	Laarpodzolgronden; lemig fijn zand
	Kalkarme leek-/woudeerdgronden; zavel, profielverloop 2
	Liedeerdgronden; zavel, profielverloop 1
	Beekeerdgronden; lemig fijn zand
	Gooreerdgronden; lemig fijn zand
	Kalkarme poldervaaggronden; klei, profielverloop 5
	Laarpodzolgronden; leemarm en zwak lemig fijn zand
	Kalkrijke nesvaaggronden; lichte zavel
	Kalkrijke poldervaaggronden; lichte klei, profielverloop 5
	Kalkrijke poldervaaggronden; klei, profielverloop 2
	Kalkrijke drechtvaaggronden; klei, profielverloop 1
	Kalkrijke poldervaaggronden; lichte zavel, profielverloop 5
	Kalkarme drechtvaaggronden; zavel en lichte klei, profielverloop 1
	Opgehoogd of opgespoten
	Water
	Bebouwing

5.3.2.2 *Grondwater*

De onderstaande kaart toont grondwatertrappen van de 1:50.000 bodemkaart van het plangebied. Tevens is de Wateratlas van Noord-Brabant geraadpleegd (bron: <http://atlas.brabant.nl/wateratlas/>). In de legenda is aangegeven wat de verschillende grondwatertrappen betekenen. Het geeft aan hoe diep de grondwaterstand zich onder het maaiveld bevindt. De H is de Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand. De L- is de gemiddeld Laagste grondwaterstand.

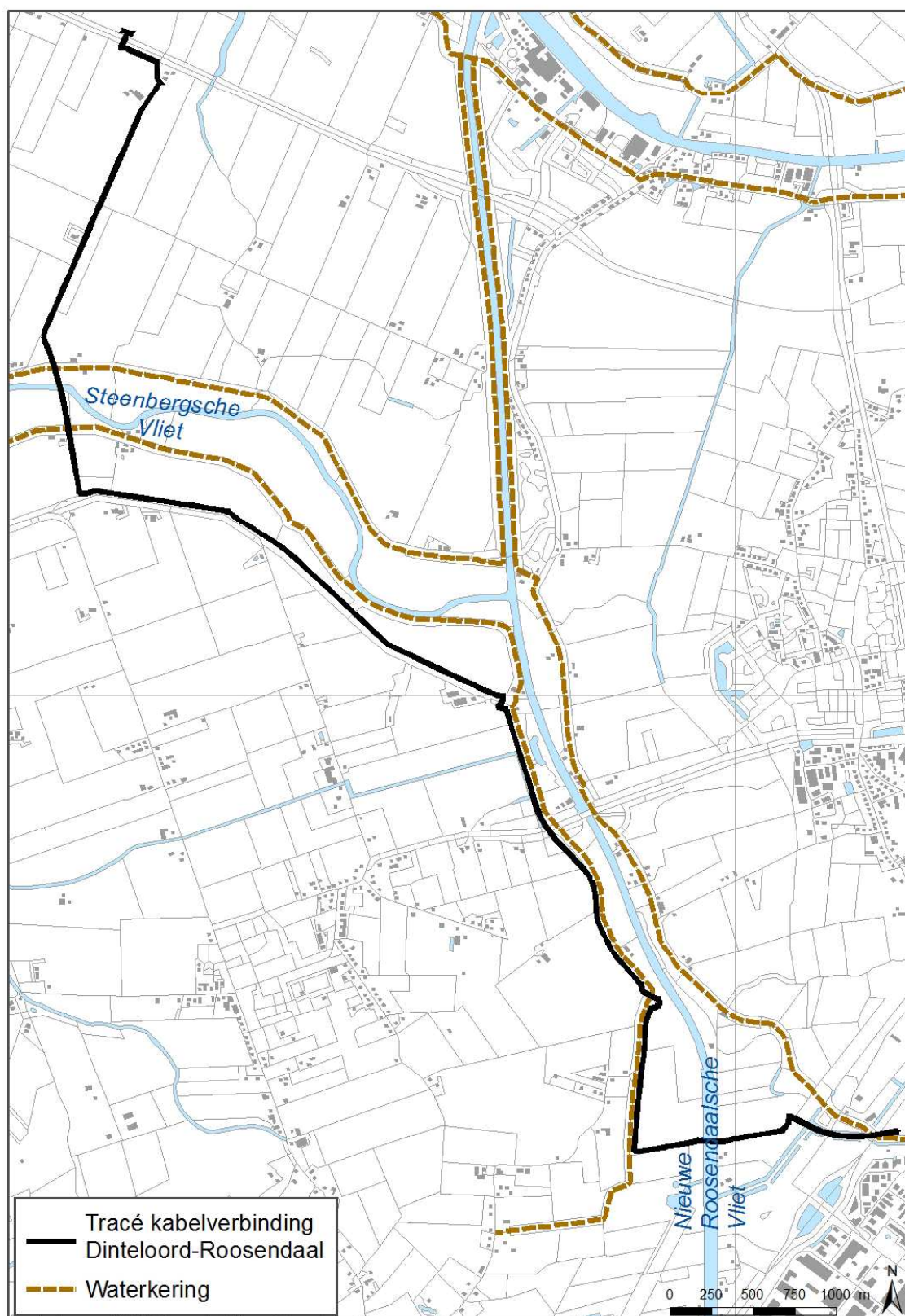
Te zien is dat het noordelijke deel van het tracé grotendeels ten plaatse van grondwaterstanden met een gemiddeld hoogste grondwaterstand (GHG) van tussen de

40-80 cm beneden maaiveld betreft. Het zuidelijke deel van het tracé laat hogere GHG's zien, boven de 40 cm beneden maaiveld.

Op basis van de isohypsen is de grondwaterstroming overwegend noordwestelijk gericht. Het tracé ligt niet in een grondwaterbeschermingsgebied.

5.3.2.3 *Oppervlaktewater en waterkeringen*

Op de onderstaande kaart is aangegeven welke belangrijke waterkeringen en waterlopen worden gekruist.

De belangrijkste waterloop die wordt gekruist is de Steenbergsche Vliet die overgaat in de Nieuwe Rosendaalsche Vliet.

Op de Roosendaalsche Vliet vindt scheepvaart plaats. Deze waterloop verbindt Roosendaal met het Volkerak Zoommeer. Het streefpeil van de Roosendaalsche Vliet is 0 m+NAP, gelijk aan het peil van het Volkerak Zoommeer. Aan beide zijden van de Vliet zijn regionale waterkeringen aanwezig, deze worden gekruist.

Naast de Roosendaalsche Vliet worden meerdere watergangen en sloten gekruist. Hierbij zijn 2 grotere A-watergangen van belang. Dit zijn de Bandsloot, ter hoogte van de Gastelse weg en de Omloopleiding Bakkersberg bij de aansluiting nabij de A17. Aan weerszijden van de A-watergangen zijn op basis van de keur 5 meter brede opstakelwijd zones aanwezig.

Ten behoeve van het agrarisch gebruik van de polders wordt door het waterschap actief peilbeheer toegepast. Door middel van waterinlaat en bemaling hanteert het waterschap vaste zomer- en winterpeilen. In de winter worden om wateroverlast te voorkomen, de peilen laaggehouden. In de zomer worden de peilen door inlaat van zoet water juist verhoogd om de watervoorziening voor de landbouwgewassen te kunnen garanderen. Het gehele gebied valt onder het peilbesluit Steenbergen/Brabantsewal. Deze vastgestelde zomer- en winterpeilen zijn opgenomen in het peilenplan van de Oud Prinslandse polder en de Cruislandse Kreken.

5.3.3 Toekomstige situatie

5.3.3.1 *Kruising waterkeringen*

In het kader van het aanleggen van kabels en leidingen ter plaatse van waterkeringen dient een watervergunning te worden aangevraagd. Onderstaande tekst is (deels aangepast) overgenomen uit de beleidsregel toepassing waterwet en keur van Waterschap Brabantse Delta.

Kabels en leidingen in, op of nabij waterkeringen zijn een potentieel risico voor de stabiliteit en de veiligheid van de waterkering. Het gevaar en risico tijdens het leggen van kabels wordt grotendeels bepaald door de verstoring van de ondergrond, de glooiing, of de grasmat. Ook kan verstoring van de ondergrond stabiliteitsverlies veroorzaken en kan de inwerking van golven op de waterkering versneld leiden tot erosie van taluds en de kruin van met name groene waterkeringen, indien de grasmat verstoord is door de aanleg van leidingen.

Voor de aanleg van een nieuwe kabel geldt dat deze moet worden getoetst (o.a. in het kader van de toetsing op veiligheid) op ligging, sterkte, conditie, belastingen, toegepaste materialen en het mogelijke risico en de gevolgen, de effecten en de schade

Algemeen

Vergunningaanvragen worden getoetst op basis van de volgende algemene uitgangspunten voor kabels en leidingen in of nabij waterkeringen:

- De kabel of leiding brengt de veiligheid van de waterkering niet in gevaar.
- De voorgestane kabel of leiding is noodzakelijk vanwege een zwaarwegend belang.
- Er is geen ander redelijk alternatief voor de realisatie van de kabel of leiding.

Algemene voorschriften die aan een vergunning voor kabels in of nabij waterkeringen

worden verbonden zijn:

- Er is maar één kruising met de waterkering per soort leiding toegestaan. Kruisingen van kabels en leidingen met waterkeringen dienen zoveel mogelijk te worden geclusterd.
- De leiding moet binnen het leggerprofiel en het profiel van vrije ruimte uit één stuk bestaan. Aftakkingen, afsluiters, montagelassen en andere voorzieningen zijn niet binnen het leggerprofiel en het profiel van vrije ruimte toegestaan.
- Indien de kabel niet langer gebruikt wordt, dan wel niet langer aan de veiligheidseisen voldoet, moet de kabel of leiding worden verwijderd dan wel worden aangepast.
- Nieuwe parallelleidingen zijn niet toegestaan in het leggerprofiel en het profiel van vrije ruimte en de beschermingszone. Alleen bij redenen van groot maatschappelijk belang kan een nieuwe parallelleiding worden toegestaan mits aangetoond wordt dat bij breuk en/of explosie het leggerprofiel niet wordt aangetast of de leiding wordt gedimensioneerd als een kruisende leiding.
- Nieuwe kabels en leidingen, die een waterkering kruisen, moeten haaks worden aangelegd.
- Per aanvraag kunnen specifieke voorzieningen en/of constructies worden voorgeschreven, zoals vervangende waterkering in de vorm van damwandschermen, kwelschermen in kleikist tegen kwel en/of piping.
- De vergunninghouder is verplicht op verzoek relevante gegevens aan te leveren ten behoeve van de door de beheerder van de waterkering uit te voeren toetsing op veiligheid.
- Indien bij toetsing blijkt dat een bestaande leiding niet voldoet, wordt de vergunning ingetrokken. De leidingbeheerder kan dan een nieuwe vergunning aanvragen voor de aan te passen leiding.

Voor de kruisingen met de waterkeringen zullen de benodigde vergunningen worden aangevraagd. In het kader van de vergunningsaanvraag wordt aangetoond dat de aanleg plaatsvindt conform de vereisten. Ten aanzien van de onderbouwing van de tracékeuze wordt verwezen naar paragraaf 4.3.

Mantelbuizen

Mantelbuizen worden soms toegepast om kabels en leidingen te beschermen. Vergunningaanvragen voor mantelbuizen worden getoetst op basis van de volgende uitgangspunten:

- Mantelbuizen hebben als functie plaatselijk zettingsbelastingen op te vangen, of worden gebruikt voor toekomstige uitbreidingen.
- Kruisen met een mantelbuis door een waterkering is in beginsel verboden. Het toepassen van een mantelbuis kan worden afgewend door te kiezen voor een hogere sterkteklasse of een hoogwaardiger leidingmateriaal ter plaatse van de kruising. Slechts in uitzonderingsgevallen (ter ontlasting van bepaalde telecommunicatiekabels en -bundels) worden mantelbuizen toegestaan. Mantelbuizen zijn soms echter verplicht bij bijvoorbeeld gestuurde boringen ten behoeve van olie- of afvalwaterleidingen door pleistocene zandlagen.

Daarnaast gelden er diverse specifieke voorschriften die aan een vergunning worden verbonden. Waar nodig wordt een vergunning ten behoeve van mantelbuizen aangevraagd. In het kader van de vergunningsaanvraag wordt aangetoond dat de aanleg plaatsvindt conform de vereisten.

5.3.3.2 *Kruising oppervlaktewater*

Voor kruisingen met oppervlaktewater geldt dat, in situaties waar kabels en leidingen een risico vormen, een vergunning moet worden aangevraagd. Situaties met een gering risico worden via algemene regels gereguleerd. Vergunningverlening is dan ook slechts nog aan de orde voor die gevallen die niet onder de algemene regels uit de keur vallen.

Vergunningaanvragen worden getoetst op basis van de volgende uitgangspunten:

- De voorgestane kabel of leiding is noodzakelijk en er is geen ander redelijk alternatief voor de realisatie van de kabel of leiding.
- De aanleg of aanwezigheid van de kabel of leiding mag het oppervlaktewaterlichaam en aanwezige kunstwerken ter plaatse niet in gevaar brengen en mag de aan- en afvoer van water niet belemmeren.
- De nieuwe kabel of leiding moet zoveel mogelijk gebruik maken van reeds bestaande kruisingen of kabelbundels.
- De kabel of leiding moet parallel aan het oppervlaktewaterlichaam worden gelegd of indien een kabel of leiding een waterloop kruist, de waterloop haaks kruisen.

Daarnaast gelden er diverse specifieke voorschriften die aan een vergunning worden verbonden. Voor de kruisingen met de oppervlaktewateren zal een vergunning worden aangevraagd. In het kader van de vergunningsaanvraag wordt aangetoond dat de aanleg plaatsvindt conform de vereisten.

5.3.3.3 *Overige aandachtspunten*

- Op basis van de bodemkaart wordt geconcludeerd dat de kabel grotendeels beneden de grondwaterstand wordt aangelegd. Om de aanleg mogelijk te maken, is daarom bemaling noodzakelijk. Bij een (bouwkundige) onttrekking kleiner dan 50.000m³ per maand, korter dan 6 maanden en buiten volledig beschermd gebied kan dit met een melding plaatsvinden. In andere gevallen is een watervergunning vereist. Het waterschap hanteert voor het onttrekken en lozen van grondwater regels die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit, het Besluit lozen buiten inrichtingen en de Keur. Bemaling zal conform de vereisten plaatsvinden.
- Bij niet te vermijden bronbemalingen in de Volledig beschermde gebieden en de Attentiezone dient het onttrokken water ongeacht de grootte van de onttrekking altijd teruggebracht te worden in de bodem.
- Er wordt een watervergunning aangevraagd voor de onderdoorgangen met de keringen en watergangen, zoals eerder beschreven.
- Als gevolg van het plan neemt het verhard oppervlak niet toe. Er hoeft dus geen waterberging te worden gerealiseerd.

De twee vaarwegen (De Steenbergscge Vliet en het Mark-Vliet kanaal) zijn volledig beschermde gebieden als ook een deel van de kering langs regionale rivieren, de B75 Kruislandsedijk noord van Gastels veer. De doelstelling voor volledig beschermd gebied is o.a. om verdroging tegen te gaan. Door aanleg van een nieuwe kabeltracé in/onder deze volledig beschermde gebieden zou deze doelstelling niet in gevaar moeten komen. Omdat de vaarwegen worden gekruist met een gestuurde boringen worden hier geen verdrogende effecten verwacht. Eén en ander wordt nader in beeld gebracht in de vergunningsaanvraag voor de watervergunning.

5.4 Bodem

Ten aanzien van de bodemkwaliteit geldt de Wet bodembescherming (Wbb) en het (bijbehorende) Besluit bodemkwaliteit. Gestreefd wordt naar een duurzaam gebruik van de bodem. Bij een ruimtelijk plan moet de bodemkwaliteit van het betreffende gebied inzichtelijk worden gemaakt. Hierbij is van belang te weten of er bodemverontreiniging is die de functiedoelen kan frustreren, of er gezondheidsrisico's of ecologische risico's zijn en wat de mogelijkheden zijn om er tijdig iets aan te doen. Hiervoor is wettelijk verplichte informatie over de bodemkwaliteit nodig.

Het uitgangspunt wat betreft de bodem in het plangebied is, dat de kwaliteit ervan zodanig dient te zijn dat er geen risico's zijn voor de volksgezondheid bij het gebruik van het plangebied voor de voorgenomen functie(s).

Ter plaatse van het tracé is een beperkt historisch bodemonderzoek uitgevoerd. Doel van het onderzoek is om te bepalen of er vanuit de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem, mogelijk sprake is van belemmeringen voor de voorgenomen aanleg van de kabel. Het rapport is opgenomen in Verbroken kruisverwijzing naar 'Bodem'.

Uit het onderzoek blijkt dat er ter plaatse van het tracé zelf geen bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden en er geen aanleidingen zijn om een eventuele bodemverontreiniging ter plaatse van het tracé te doen vermoeden. Van de ondergrondse brandstoftanks of de agrarische bedrijfsactiviteiten die in de directe omgeving aanwezig zijn, plaatsvinden of hebben plaatsgevonden, worden geen perceeloverschrijdende verontreinigingen verwacht die de milieuhygiënische kwaliteit ter plaatse van het tracé nadelig kunnen hebben beïnvloed.

Voor één locatie (Provinciale Weg 115) geldt dat er in het verleden ter plaatse van het tracé een verontreiniging aanwezig is geweest, die vervolgens voldoende is gesaneerd, waarna het bevoegd gezag heeft ingestemd met de uitgevoerde sanering.

Er is dan ook, voor zover bekend, ter plaatse van het toekomstige tracé met betrekking tot de milieuhygiënische bodemkwaliteit geen sprake van mogelijke belemmeringen voor de werkzaamheden voor het aanleggen van de ondergrondse kabelverbinding.

Voorafgaand aan de aanleg van de ondergrondse kabelverbinding wordt een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd om te verifiëren dat de onderzoekslocatie onverdacht is en om de kwaliteit van de vrijkomende grond (indicatief) te bepalen. Aangezien er geen aanleidingen zijn om een bodemverontreiniging ter plaatse te verwachten kan het verkennend bodemonderzoek worden uitgevoerd conform de strategie "onverdachte locatie" uit de NEN 5740. Tevens blijkt daaruit of er in verband met aanwezige bodemverontreiniging tijdens de grondwerkzaamheden eventueel bepaalde veiligheidsmaatregelen nodig zijn.

5.5 Archeologie

Per 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg van kracht geworden. In het kader hiervan dient een gemeente ruimtelijke planvorming te toetsen op archeologische waarden. Indien potentiële archeologische waarden worden verstoord, dient hier nader onderzoek naar te worden verricht. Er is een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd, dat is opgenomen in Bijlage 4.

Het onderzoeksgebied wordt bodemkundig grotendeels gekenmerkt door de aanwezigheid van de zeekleigronden, meer in het bijzonder poldervaaggronden (Mn25A/Mn35A). In een klein deelgebiedje van het plangebied komen er nog kalkhoudende vlakvaaggronden (Sn13A) voor. Het onderzoeksgebied wordt gekenmerkt door vlakten en enkele ruggen. Deze situatie betekent dat het landschap niet erg afwisselend is. Dit leidde dan weer tot een kleine diversiteit aan flora en fauna.

Voor de jager-verzamelaars betekende dit dat er geen grote verscheidenheid aan voedselbronnen voorhanden was in de vorm van planten en dieren. Wegens het ontbreken van dergelijke locaties geldt een zeer lage verwachting voor vindplaatsen van jagers en voedselverzamelaars.

Met de introductie van de landbouw werd de mate waarin gronden geschikt waren om te beakkeren een steeds belangrijker factor in de locatiekeuze van de mens. De eerste akkergronden werden op de van nature vruchtbaarste gronden aangelegd. Bovendien moesten de gronden goed ontwaterd zijn. Echter, veruit het grootste deel van het onderzoeksgebied was - vanwege de slechte ontwatering - minder geschikt voor bewoning en/of landbouw. Dit laat zich ook voelen door de afwezigheid in het plangebied van bewoning uit het Neolithicum, IJzertijd en zelfs Romeinse tijd, aangezien de bewoning zich van oudsher concentreerde op de hogere delen van het landschap. Aangezien de gronden tijdens de Middeleeuwen nog natter zullen zijn geweest dan tegenwoordig, was landbouw waarschijnlijk alleen mogelijk op de hoogste ruggen, welvingen en vlakten. Wegens het ontbreken van dergelijke locaties geldt een lage verwachting voor vindplaatsen van landbouwers. Ook wat de bewoning uit de Nieuwe tijd betreft, geldt een lage archeologische verwachting, aangezien zelfs nu nog het gebied vrij 'leeg' is.

De conclusies uit het archeologisch bureauonderzoek zijn de volgende:

1. Het onderzoeksgebied wordt bodemkundig grotendeels gekenmerkt door de aanwezigheid van zeekleigronden, meer in het bijzonder poldervaaggronden (Mn25A/Mn35A). In een klein deelgebiedje van het plangebied komen er nog kalkhoudende vlakvaaggronden (Sn13A) voor.
2. De loop van het tracé wordt op de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) vrijwel geheel gekenmerkt door een lage trefkans op archeologische waarden. Enkel in het zuidelijke deel van het onderzoeksgebied, in de buurt van Roosendaal, is er in beperkte mate sprake van een middelhoge trefkans op archeologische waarden.
3. Binnen het plangebied en in het onderzoeksgebied (straal van 500 m. rondom het plangebied) bevinden zich op de Archeologische Monumenten Kaart (AMK) geen archeologische monumenten.
4. Binnen het plangebied en in het onderzoeksgebied (straal van 500 m. rondom het plangebied) bevinden zich volgens Archis2 en de gemeentelijke beleids- en advieskaarten geen archeologische vondstmeldingen en waarnemingen.

Op basis van het uitgevoerde bureauonderzoek geldt, dat voor het plangebied er geen enkele aanwijzing is, dat er zich daadwerkelijk archeologische waarden in de bodem zouden bevinden. Ze worden hier dan ook niet verwacht, aangezien de trefkans zeer laag is. Voor de conclusie van het onderzoek wordt verder verwezen naar bijlage 4 van de toelichting.

5.6 Milieuhygiënische aspecten

5.6.1 Algemeen

Met de voorbereiding van het onderhavige inpassingsplan dient te worden nagegaan welke bronnen in of nabij het plangebied een belemmering kunnen vormen. In dit kader dient aandacht te worden besteed aan de volgende punten:

- geluidsaspecten (Wet geluidhinder);
- luchtkwaliteit;
- externe veiligheid.

5.6.2 Geluidhinder

De Wet geluidhinder (Wgh) heeft tot doel de mensen te beschermen tegen geluidsoverlast. Op basis van deze wet dient bij het opstellen van ruimtelijke plannen, waaronder inpassingsplannen, aandacht te worden besteed aan het aspect "geluid".

De aanleg van de kabelverbinding heeft tijdelijk geluidseffecten. Tijdens de aanlegfase produceren verschillende bronnen geluid. De ene activiteit duurt langer dan de andere activiteit en iedere activiteit heeft een andere geluidsterkte. Het gaat hierbij om tijdelijk geluid veroorzaakt door vrachtverkeer, graven en boren. De Wet geluidhinder bevat geen regels voor dergelijke tijdelijke situaties.

5.6.3 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wet is enerzijds bedoeld om de negatieve effecten op de volksgezondheid aan te pakken, als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging. Anderzijds heeft de wet tot doel mogelijkheden te creëren voor ruimtelijke ontwikkeling, ondanks overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

Op grond van de Wet mogen nieuwe ontwikkelingen niet leiden tot een overschrijding van de normen (grenswaarden) die aan een aantal verontreinigende stoffen zijn gesteld.

Met betrekking tot luchtkwaliteit moet rekening gehouden worden met het gestelde in de Wet milieubeheer, hoofdstuk 5, titel 5.2 Luchtkwaliteitseisen en de bijbehorende bijlagen. Op basis van artikel 5.16 Wm geldt de voorwaarde dat een inpassingsplan kan worden vastgesteld wanneer aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het plan biedt niet in betekenende mate bijdragen aan de concentratie in de buitenlucht van een stof waarvoor in bijlage 2 een grenswaarde is opgenomen. Van een verslechtering van de luchtkwaliteit in betekenende mate is sprake indien zich één van de volgende ontwikkelingen voordoet:

- woningbouw: minimaal 1.500 woningen netto bij 1 ontsluitende weg of minimaal 3.000 woningen bij 2 ontsluitende wegen;
- infrastructuur: 3% concentratiebijdrage (verkeerseffecten gecorrigeerd voor minder congestie);
- kantoorlocaties: minimaal 100.000 m² bruto vloeroppervlak bij 1 ontsluitende weg, minimaal 200.000 m² bruto vloeroppervlak bij 2 ontsluitende wegen.

Het inpassingsplan bevat niet een van deze ontwikkelingen. Geconcludeerd kan worden dat door de ontwikkeling, die in het onderhavige inpassingsplan mogelijk wordt

gemaakt, de luchtkwaliteit niet "in betekenende mate" zal verslechteren. Aan het bepaalde omtrent luchtkwaliteit wordt dan ook voldaan.

5.6.4 Externe veiligheid

Van de ramptypes die verband houden met externe veiligheid ('Indeling Leidraad maatrap') zijn met name ongevallen met brandbare/explosieve of giftige stoffen van belang. Deze ongevallen kunnen nader worden onderscheiden in ongevallen met betrekking tot:

- inrichtingen;
- vervoer gevaarlijke stoffen door buisleidingen;
- vervoer gevaarlijke stoffen over weg, water of spoor.

Inrichting

De risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld door activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen dienen tot een aanvaardbaar minimum te worden beperkt. Daartoe zijn in het "Besluit externe veiligheid inrichtingen" (hierna: Bevi) regels gesteld.

De kabelverbinding valt niet onder de categorieën van inrichtingen waarop het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van toepassing is. Een toets aan het BEVI is daarmee niet aan de orde.

Voor de relatie met bestaande kabels en leidingen wordt verwezen naar paragraaf 5.9.

5.7 Electricische en magnetische velden

5.7.1 Rijksbeleid

In 2005 heeft het voormalige ministerie van VROM, thans ministerie van I&M, een advies over hoogspanningslijnen en hun magneetveld uitgebracht aan gemeenten en beheerders van het hoogspanningsnet. Dit advies is niet van toepassing op ondergrondse hoogspanningslijnen. Niettemin wordt hier aandacht aan dit onderwerp besteed.

Het advies is gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke informatie en het voorzorgbeginsel, en is van toepassing bij vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen. Het advies is om zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen (0-15 jaar) langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). Het gaat hierbij om woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen (aangeduid als: gevoelige bestemmingen). Op vier november 2008 heeft de minister van VROM een brief (DGM/2008105664) ter verduidelijking van het eerdere advies over hoogspanningslijnen naar gemeenten, provincies en netbeheerders gestuurd. In de brief wordt het eerdere advies bevestigd en wordt een toelichting gegeven op een aantal begrippen.

Het advies is gericht op nieuwe situaties of wijzigingen van bestaande situaties. Het advies van I&M geldt niet voor (ongewijzigde) bestaande situaties omdat de gezondheidseffecten onzeker zijn en maatregelen in bestaande situaties maatschappelijk vaak grote gevolgen hebben. Daardoor is ook het effect van ingrijpende

en dure maatregelen onzeker. Daar staat tegenover dat in nieuwe situaties vaak veel meer keuzemogelijkheden aanwezig zijn en dat preventie aanzienlijk goedkoper kan zijn dan sanering. Het advies van I&M is een aanzienlijke verscherping van de internationaal geldende normen ter bescherming van de mens tegen vastgestelde mogelijke effecten van het magneetveld.

5.7.2 Magnetische velden bij het ondergrondse kabeltracé

Bij het bepalen van de ligging van het ondergrondse tracé is zoveel als redelijkerwijs mogelijk vermeden dat situaties ontstaan waarbij kinderen (0-15 jaar) langdurig verblijven in het gebied rond ondergrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het berekende jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). De ligging van die zone is bepaald in Bijlage 5.

5.8 Explosieven

In de bodem kunnen explosieven aanwezig zijn die een risico vormen voor de veiligheid van het personeel dat werkzaamheden aan het kabeltracé uitvoert. Daarnaast kan de openbare veiligheid in het geding komen. Het is daarom van belang inzicht te hebben in eventuele aanwezigheid van explosieven in de bodem in het plangebied teneinde de veiligheid voor personeel en omgeving tijdens de realisatiefase te garanderen.

In het kader van dit inpassingsplan is een probleeminventarisatie verricht naar het mogelijk voorkomen van explosieven langs het voorgenomen tracé, zie Bijlage 6. Uit deze Probleeminventarisatie kunnen de volgende relevante feiten worden vastgesteld:

- **Luchtaanvallen:** In en in de directe omgeving van het onderzoeksgebied hebben geen luchtaanvallen plaatsgevonden.
- **Gevechtshandelingen:** In en in de directe omgeving van het onderzoeksgebied hebben geen directe gevechtshandelingen plaatsgevonden.
- **Neergekomen vliegtuigen:** In de directe omgeving van het onderzoeksgebied zijn vier vliegtuigen neergekomen.
- **Mijnenvelden en/of verdachte gebieden:** In en in de directe omgeving van het onderzoeksgebied hebben twee (vermoedelijke) mijnenvelden of verdachte gebieden gelegen.
- **Ruimingen van explosieven:** In en in de directe omgeving van het onderzoeksgebied zijn een aantal explosieven geruimd. Er bestaan leemten in kennis met betrekking tot ruimingen van explosieven vóór 1971.
- **Luchtfotocollecties:** In en in de directe omgeving van het onderzoeksgebied hebben een aantal veldversterkingen gelegen. Het betreft hier onder meer loopgraven en dergelijke.

Op grond van bovenstaande conclusies wordt het volgende aanbevolen:

Uit het geverifieerde feitenmateriaal met betrekking tot het onderzoeksgebied kan worden afgeleid dat er mogelijk sprake is van de aanwezigheid van explosieven. Teneinde het risico van de vermoede explosieven voor het toekomstige gebruik van het onderzoeks-gebied vast te stellen, wordt geadviseerd over te gaan tot het uitvoeren van een probleemanalyse aan de hand van het geverifieerde feitenmateriaal. Tevens wordt aan de hand van de probleemanalyse geformuleerd hoe dit risico kan worden weggenomen.

TenneT neemt de aanbevelingen over. Het benodigde vervolgonderzoek wordt voor aanvang van de realisatie uitgevoerd.

5.9 Kabels en leidingen

Bij de aanleg van een hoogspanningsverbinding is het belangrijk te bezien of er andere ondergrondse infrastructuur aanwezig is in de vorm van kabels en leidingen die nadelig kunnen worden beïnvloed door de hoogspanningsverbinding. Het is ook mogelijk dat het functioneren van de hoogspanningsverbinding nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van kabels en leidingen.

Parallel aan de A17 ligt een buisleidingenstraat met diverse buisleidingen, waaronder buisleidingen met gevaarlijke inhoud. Het kabeltracé kruist deze buisleidingenstraat. TenneT stemt een en ander af met Leidingenstraat Nederland en de betreffende leidingbeheerders. Daarnaast wordt de afvalwaterpersleiding(en) van het waterschap gekruist. TenneT stemt dit af met het waterschap.

5.10 M.e.r.-beoordeling

De aanleg van een ondergrondse hoogspanningsleiding is een activiteit die voorkomt in het Besluit milieueffectrapportage (afgekort tot m.e.r.). De drempelwaarde zoals opgenomen in onderdeel D van de bijlagen bij het besluit m.e.r. (namelijk spanning groter of gelijk aan 150 kilovolt en een lengte van minstens 5 km in gevoelig gebied) wordt niet overschreden. Het betreft wel een hoogspanningsleiding met een spanning van 150 kilovolt, maar de leiding ligt niet gepland over een lengte van 5 kilometer of meer in een gevoelig gebied (uitgaande van de definitie die voor gevoelig gebied is opgenomen in onderdeel A van de bijlagen bij het Besluit m.e.r.). Om het project mogelijk te maken wordt een provinciaal inpassingsplan opgesteld. Dit plan valt onder de definitie van het bestemmingsplan in kolom 3 dan wel kolom 4 van het Besluit m.e.r. (artikel 3.1 Wet ruimtelijke ordening). Voor het project geldt dan ook een zogenaamde vormvrije m.e.r.-beoordelingsplicht.

Ten behoeve van het inpassingsplan voor dit project is een zogenaamde vormvrije m.e.r.-beoordeling uitgevoerd. Het resultaat van deze vormvrije m.e.r.-beoordeling is opgenomen in een notitie, zie Verbroken kruisverwijzing naar 'M.e.r.-beoordeling'.

In het rapport wordt nagegaan of belangrijke nadelige gevolgen worden uitgesloten bij het aanleggen van een hoogspanningsleiding op het kabeltracé Roosendaal-Dinteloord. De effecten zijn in beeld gebracht ten opzichte van de referentiesituatie. Dit is de situatie waarbij de leiding niet wordt aangelegd. Geconcludeerd wordt dat er geen belangrijke negatieve effecten optreden. Het uitvoeren van een formele m.e.r.-beoordeling met procedurevereisten is daarmee voor het provinciale inpassingsplan niet verplicht.

Hoofdstuk 6 Juridische planopzet

6.1 Planopzet

Een inpassingsplan is qua vorm, inhoud en procedure gelijk aan een bestemmingsplan. Een inpassingsplan past zich automatisch in in het vigerende bestemmingsplan van de betrokken gemeenten (art. 3.28, lid 3 Wro). In dit plan wordt dan ook volstaan met het bestemmen van uitsluitend de gronden die benodigd zijn voor de kabelverbinding.

Ingegaan wordt op de wijze waarop de voorkomende functies in het inpassingsplan worden geregeld. In de planopzet is aansluiting gezocht bij de recente uitgave "Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen", kortweg SVBP. De van het inpassingsplan deel uitmakende planregels worden - voor zo ver nodig geacht - van een nadere toelichting voorzien. De planregels geven inhoud aan de op de verbeelding gegeven bestemmingen. De regels geven aan waarvoor de gronden en opstallen al dan niet mogen worden gebruikt en wat en hoe er mag worden gebouwd. Bij de opzet van de planregels is getracht het aantal regels zo beperkt mogelijk te houden en slechts datgene te regelen, wat werkelijk noodzakelijk is.

Ten behoeve van de ondergrondse kabelverbinding is voor de breedte van het tracé inclusief de beschermingszone aan weerszijden, de dubbelbestemming 'Leiding – Hoogspanning' opgenomen. Dit betekent concreet dat de onderliggende bestemmingen zoals opgenomen in de vigerende bestemmingsplannen nog steeds gelden.

6.2 Toelichting op de planregels

De planregels zijn als volgt opgebouwd:

Hoofdstuk 1: Inleidende voorschriften

Artikel 1: Begripsomschrijvingen; de in de regels gebezigde begrippen worden hierin omschreven ter voorkoming van misverstanden of verschil in interpretatie.

Artikel 2: Wijze van meten; een omschrijving van de wijze waarop het meten dient plaats te vinden.

Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

- Leiding - Hoogspanningsverbinding (artikel 3)

Dit hoofdstuk bevat de bepalingen die direct verband houden met de op de verbeelding aangegeven bestemming Leiding - Hoogspanningsverbinding. Dit artikel is als volgt opgebouwd":

- Bestemmingsomschrijving: een omschrijving van de toegestane doeleinden binnen de bestemming;
- Bouwregels: ter plaatse van deze gronden geldt dat er niet gebouwd mag worden, anders dan ten behoeve van deze bestemming. Voor bepaalde werken en werkzaamheden is een vergunningstelsel opgenomen. Voor de aanleg van de kabels zelf is geen omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden noodzakelijk. Het vergunningstelsel is uitsluitend opgenomen om de aangelegde leiding te beschermen.

- Afwijken van de bouwregels: flexibiliteitsbepaling waarmee onder voorwaarden kleine afwijkingen van bouwregels mogelijk gemaakt worden;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden: verbod op en in de voor Leiding-Hoogspanningsverbinding aangewezen gronden zonder omgevingsvergunning bepaalde werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden uit te voeren. Het verbod is niet van toepassing op bepaalde werken of werkzaamheden waaronder werkzaamheden die betrekking hebben op de buisleidingenstraat.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

- Anti-dubbeltelbepaling (artikel 4)

Deze bepaling (conform het Bro) dient te voorkomen dat situaties ontstaan welke niet in overeenstemming zijn met de bedoeling van het plan. Via de anti-dubbeltelbepaling wordt voorkomen dat eenzelfde terrein twee keer wordt 'meegenomen' bij de beoordeling van een bouwaanvraag. Grond die al eerder moest worden meegeteld bij de beoordeling van een bouwplan mag niet nog eens worden meegeteld bij een nieuwe bouwaanvraag.

Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels

- Overgangsrecht (artikel 5): in deze bepaling wordt vorm en inhoud gegeven aan het overgangsrecht. Het overgangsrecht is conform het Besluit ruimtelijke ordening opgenomen.
- Slotregel (artikel 6): dit artikel geeft de naam van het inpassingsplan.

Hoofdstuk 7 Uitvoerbaarheid

7.1 Economische uitvoerbaarheid

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening gaat een ruimtelijk plan vergezeld van een toelichting waarin ook inzicht wordt gegeven in de uitvoerbaarheid van het plan.

Kosten van aanleg en instandhouding

De kosten van de aanleg en instandhouding van de kabelverbinding worden gedragen door TenneT TSO B.V. De leveringszekerheid is een wettelijke taak van TenneT op grond van de Elektriciteitswet 1998. Indien nut en noodzaak van een project zijn aangetoond kan TenneT de investeringskosten doorberekenen in de tarieven voor transport van elektriciteit.

Vestiging zakelijk recht door TenneT

Voor de aanleg en instandhouding van de 150 kV hoogspanningsverbinding moet TenneT gebruik kunnen (blijven) maken van een strook grond ter plaatse van de hoogspanningsverbinding. Deze strook (de zakelijk rechtstrook) is vastgesteld op basis van het benodigde ruimtebeslag voor aanleg en instandhouding. Daarbij is rekening gehouden met veiligheidseisen. Om gebruik te kunnen (blijven) maken van de grond in deze strook sluit TenneT een zakelijk rechtsovereenkomst (inclusief gebruiksovereenkomst) af met de eigenaar, de eventuele overige zakelijk gerechtigden (erfpachters, opstalhouders, et cetera) en de eventuele persoonlijk gerechtigden (huurder, pachters, et cetera). In deze overeenkomsten worden de afspraken vastgelegd over het gebruik van de grond en welke vergoeding en welke rechten op toekomstige vergoedingen de rechthebbende van TenneT zal ontvangen. Het zakelijk recht betreft een opstalrecht en is een zelfstandig recht dat een inbreuk vormt op het exclusieve gebruiksrecht van de eigenaar en de overige zakelijk gerechtigden.

In de situatie waarbij de 150 kV kabel de buisleidingenstraat kruist, gelden ter plaatse van de buisleidingenstraat andere voorwaarden. In dat geval wordt geen gebruik gemaakt van een zakelijk recht maar van privaatrechtelijke overeenkomsten.

TenneT hanteert bij de vestiging van een zakelijk recht het principe van schadeloosstelling (volledige schadevergoeding) zoals de Belemmeringenwet Privaatrecht die kent. Schadeloosstelling betekent dat de rechthebbenden vóór en ná de vestiging van het zakelijk recht in een gelijkwaardige vermogens- en inkomenspositie dienen te verkeren. Schadeloosstelling geschiedt in beginsel ongeacht het moment waarop schade zich voordoet. De schade dient wel een rechtstreeks en noodzakelijk gevolg te zijn van de vestiging van het zakelijk recht. De schade wordt onderscheiden in vier hoofdcomponenten: vermogensschade op het moment van afsluiten van de zakelijk rechtsovereenkomst; inkomensschade; bijkomende schade op het moment van afsluiten van de zakelijk rechtsovereenkomst en schade die op het moment van afsluiten van de zakelijk rechtsovereenkomst onvoorzienbaar en/of onbepaalbaar is (toekomstschade).

Belemmeringenwet Privaatrecht

TenneT tracht op minnelijke wijze met grondeigenaren, overige zakelijk gerechtigden en

gebruikers overeenstemming te bereiken over het gebruik van een strook grond (de zakelijk rechtstrook) ter plaatse van de hoogspanningsverbinding door middel van het vestigen van een zakelijk recht. In het geval op minnelijke wijze geen overeenstemming kan worden bereikt, kan voor aanleg en instandhouding van de verbinding een beroep worden gedaan op de Belemmeringenwet Privaatrecht. Middels deze wet kan door de Minister van I&M aan de rechthebbenden op de grond een zogenaamde gedoogplicht worden opgelegd. In artikel 20 van de Elektriciteitswet 1998 is onder meer de toegang tot de Belemmeringenwet Privaatrecht vastgelegd voor de aanleg van elektriciteitsnetten als hier aan de orde.

Grondexploitatiewet

Wanneer een inpassingsplan een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan mogelijk maakt en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient op basis van artikel 6.12. van de Wro (tegelijkertijd met de vaststelling van een inpassingsplan) een exploitatieplan te worden vastgesteld. Daarvan kan worden afgezien als met de initiatienemer een anterieure overeenkomst wordt afgesloten. Dit inpassingsplan maakt geen bouwplannen in de zin van de Grondexploitatiewet mogelijk. Het opstellen van een exploitatieplan of anterieure overeenkomst is dan ook niet aan de orde.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

7.2.1 Communicatie

In het kader van het opstellen van voorliggend inpassingsplan zijn twee informatieavonden georganiseerd voor eigenaren in het gebied. Tijdens deze bijeenkomsten zijn eigenaren geïnformeerd over de plannen voor een ondergrondse kabelverbinding en de procedure rondom het inpassingsplan. Na de informatieavonden vinden bij alle eigenaren langs het voorgenomen tracé keukentafelgesprekken plaats. Op basis van deze keukentafelgesprekken kan er optimalisatie van het tracé plaatsvinden.

7.2.2 Vooroverleg

Het inpassingsplan 150 kV-verbinding Dinteloord-Roosendaal is aan de relevante instanties toegezonden in het kader van het overleg als bedoeld in art. 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening.

In Bijlage 8 bij deze toelichting is de vooroverlegnotitie opgenomen. Deze vooroverlegnotitie geeft een overzicht van binnengekomen reacties op het voorontwerp en de beantwoording van de provincie. Ook geeft de vooroverlegnotitie aan op welke onderdelen het inpassingsplan is aangepast.

7.2.3 Zienswijzen

Het ontwerp inpassingsplan heeft met ingang van 27 augustus 2012 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Er zijn 21 zienswijzen ingediend. De nota van zienswijze is als bijlage 9 bij de toelichting opgenomen.

